

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΤΟ ΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ
ΓΙΑ ΠΑΣΑΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΤΑΙΝ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ ΑΡΙΘΜΟΣ 4
ΣΤΟΑ ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Α-ΑΡ. 70 ΑΘΗΝΑΙ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1924

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Γραφεία ὁδὸς Κοραῆ ἀρ. 4

Στοιὰ «Ν. Ἀστειῶς»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Διὰ τὰς Ἀθήνας Δρ. 70

Ἑπαρχίας , 75

Ἐξωτερικῶν Φρ. χρ. 20

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΔΑΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΑΡΙΘ.

1. Τόμος

16-8-85

36032

ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

Ὁδὸς Κορυθῆ ἀρ. 4 (Στοὰ «Ν. Ἀστῶς».)

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διαχειριστής)
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ
Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ
Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ
ΔΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ (σελίδας Ἀθλητισμοῦ).
ΝΑΪΣ
ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ, κτλ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Ο ΒΥΡΩΝ

— — —

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου)

II

Ο Βύρων τὰ πρῶτα ποιήματά του ἐνεπνεύσθη κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ περισσότερα ὅμως ἔγραψε κατὰ τὴν ἐν Ἰταλίᾳ διαμονὴν του.

Τὰ ποιήματά τοῦ Βύρωνος πλήρη πάθους, ἀνησυχίας, μελαγχολίας, δὲν εἶναι ἀπλὰ τῆς φαντασίας ποιήσεις. Τὰ ἐνεπνεύετο κυρίως ἐκ τῆς πραγματικότητος. Τὸν ἐνέπνεον ἡ φύσις τὴν ὁποίαν ἀντίκρυζεν, ἰδίως ἡ Ἑλληνικὴ, αἱ ἰδίαι τοῦ περιπέττειαι, τὰ συμβάντα τὰ ὁποῖα περιέπιπτον εἰς τὴν ἀντίληψίν του. Αἰσθάνονται τὴν ἰδίαν του ψυχὴν. Ἐν ἐπεισόδιον ἐν Ἀθήναις μιάς τουρκοπούλας τὸν ἐμπνέει καὶ γράφει ἕνα ἀριστούργημα. Επιστρέφων ἐκ Πειραιῶς ὅπου εἶχε κατέλθῃ διὰ νὰ κολυμβήσῃ συναγαγε ἑνὸς σκηνὸν ἐν νηοδείᾳ Τούρκων, αἵτινες ἔφεραν σάκκον ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἤκουον τὸ φωνὰ καὶ λυγμοί. Μετὰ τὸ πλοῦν εἰς τὰς χεῖρας ἐρρίφθη κατὰ τὸν Τούρκων ἀνοίγει τὸν σάκκον καὶ βλέπει μίαν τουρκοπούλαν. τὴν ὁποίαν εἶχαν καταδικάσει εἰς τὸν διαπνιγμοῦ θάνατον, διότι εἶχεν ἀγαπήσῃ ἕνα Γκιαούρ. Επεμβαίνει παρὰ τῷ Βασεβδά, ὅστις συναινέει νὰ μὴ θανατώσῃ τὴν τουρκοπούλαν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ φύγῃ ἐξ Ἀθηνῶν.

Ο Βύρων τὴν φυγαδεύει εἰς Θήβας, ὅπου μετὰ τινα χρόνον ἡ κόρη ἀπέθανε, τὴν ἡγάπησεν ὅμως τόσον, ὥστε πάντοτε τὴν ἐνεθυμείτο. Λέγεται ὅτι ὁ Γκιαούρ ὃν ἡγάπησεν ἡ κόρη ἦτο αὐτὸς ὁ Βύρων, κατ' ἄλλους εἰς τῶν ὑπηρετῶν του. Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ τοῦ ἐνέπνευσε τὸν «Γκιαούρ».

Μίαν τρικυμιώδη εἰς τὸν Σαρωνικὸν ἐκδρομὴν, καθ' ἣν παρ' ὀλίγον ἐπνίγετο, περιγράφει εἰς τὴν «Ποιητικὴν τῆς Κορίνθου». Ἀνέρχεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἀναθεματίζει τὸν Ἑλλῆνα συλῆσιντα ἐκ τοῦ Ερεχθεοῦ τὴν Κερκυραίδα καὶ τὰς μετώπας τοῦ Παρθενῶνος καὶ γράφει τὴν «Κυρίαρχὴν τῆς Ἀθηνᾶς».

Ο «Τσαλὶς Χάρολδ» ὅταν ἐδημοσιεύθῃ ἐν Λονδίνῳ κατέστησε τὸν Βύρωνα ἐνδοξον. Ἐνεπνεύσε τὸ ἔργον του αὐτὸ περὶ τὸν ἐντυπώσεις του ταξιδιῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Ἰσπανίαν, Ἑλβετίαν καὶ Ἰταλίαν καταπληκτικὴν ἐντυπώσιν. Ἐγράφη συμπληρούμενον κατὰ διαφόρους ἐποχάς, ἐκρίθη δὲ ὡς ἔργον ἐφαμύλλον τοῦ Μίλτωνος. Ἐγράψε ὁ Βύρων ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ «Βυζαντινῶν» ἕνα πρῶν καὶ εἶπε ὅτι εἶχα γίνῃ διάσημος». Ἐπακολουθοῦν ἡ «Νύμφη τῆς Αδύδου», ὁ «Κουρσάρος», ἕνας τύπος ἀνθρώπου ἀδαμᾶστου καὶ διαίου. πρὸ τοῦ ὁποῦ οἱ ἄλλοι ὑπέκυπτον, καὶ ὁ

ὁποῖος υπέστη ἐν τούτοις πολλὰς κοταδρομὰς καὶ πικρίας γενόμενος τὸ φόβητρον τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἥρωος τῆς ἀγάπης—ὁ «Λάλας» ἔπος συνέχεια τοῦ «Κουρσάρου», ἡ «Παριζίνα», ὁ «Δεσμώτης τοῦ Σιλλόν», ὁ «Μαζέππας».

Ο Βύρων ἔγραψεν ἑξ θεατρικὰ ἔργα, τὸν «Μαμφρέδον», τὸν «Μαρίνον Φαλιέρον» δόγην τῆς Βενετίας, τὸν «Σαρδανάπαλον». ἀφιερωθέντα εἰς τὸν θαυμαστὴν του Γκαίτε, τοὺς «Δύο Φόσκαρι», τὸν «Βέρνερ» καὶ τὸν «Κάιν».

Ἀλλὰ ἔργα τοῦ γραφέντα κατόπιν εἶναι ἡ «Προφητεία τοῦ Δάντε», ὁ «Χαλκοῦς αἰὼν», ὁ «Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ», αἱ «Εβραϊκαὶ μελωδίαι» καὶ ὁ «Δὸν Ζουάν» εἰς τὸν ὁποῖον κυριαρχεῖ ὁ λυρισμὸς καὶ ἡ εἰρωνεία. Ο «Δὸν Ζουάν» εἶναι ἡ φαιδρὰ ζωὴ τὴν ὁποίαν καθιστᾷ θελκτικὴν ἡ σύγχρονος Εὐα. Ἀτυχῶς εὗρέθη ἡ μιτελὲς τὸ χειρόγραφον. Λέγεται ὅτι κάποιος τὸν ὁποῖον κακομετεχειρίζετο ἐφρόντισε νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ τέλος.

Ὅταν ὁ Βύρων ἐγκατέλειπε τὴν Ἰταλίαν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα, ἔπαυσε πλέον νὰ γράφῃ. Τὸ τελευταῖον τοῦ ποίημα εἶνε τὸ γραφὲν ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις του, ἐν ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐν Μεσσολογίῳ. Ἀλλ' ὅχι! τὸ Κύκνειον ὁσμὴ του, ἀληθινὸν δραματικὸν ποίημα ἔγραψε τὴν ἡμέραν ποῦ ἔκλεισε διὰ παντὸς τοὺς ὀφθαλμούς. Καὶ αὐτὸ εἶναι ὁ θάνατός του.

Ἡ υπερκόπωση αἱ διεγέρσεις τοῦ νευρικοῦ τοῦ συστήματος αἱ συνεχεῖς βροχαὶ ἐν Μεσσολογίῳ ἀπὸ τὰς ὁποίας διόλου δὲν ἐπροφυλάσσετο, αἱ συχναὶ ἐνοχλήσεις ἀπὸ τοὺς ὑπη-

ρετοῦντας εἰς τὸν στρατὸν ἐθελοντὰς ἐκλόνισαν τὴν ὑγείαν του. Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1824 υπέστη ἐπιληπτικὴν κρίσιν.

Ο Βύρων ἐν Μεσσολογίῳ ἐσυνέθιζε νὰ ἐξέρχεται ἑφιππος, συνοδουόμενος συχνὰ ὑπὸ Σουλωτῶν, εἰς τὰ περίξ τῆς πόλεως. Επανερχόμενος ἀφίππευε πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως καὶ μετ' ἐπ' αὐτῶν διεπεραιώτο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Καψάλη, εἰς τὴν διέμενε. Ἡ οἰκία αὕτη δὲν ὑπάρχει καταστραφείσα κατὰ τὴν ἔξοδον, ἔκειτο δὲ ὅπου ἤδη ἡ οἰκία Βάλδη.

Τὴν 9 Ἀπριλίου ἐξῆλθε εἰς περίπατον ἑφιππος μακρὰν τῆς πόλεως. Επέστρεψε διάβροχος καὶ καθιδρώς. Μετὰ δύο ὥρας κατελήφθη ὑπὸ ῥίγους, ἐλαφροῦ πυρετοῦ καὶ ρευματικῶν πόνων. Τὴν ἐπομένην ἐξῆλθε πάλιν ἑφιππος, τὸ δ' ἐσπέρας προσεβλήθη πάλιν ὑπὸ ῥίγους καὶ πυρετοῦ ὅστις διήρκεσεν ἐννέα ἡμέρας. Πυρέσσαν ἀνεμνήσθη τῆς προφητείας μιᾶς χειρομάντιδος ἣτις τοῦ εἶχεν εἰπῆ ὅταν ἦτο μικρός· «Προσέξατε Μιλόρδε τὸ 37ον ἔτος τῆς ἡλικίας σας». Καὶ ὁ Βύρων πρὸ τριῶν μηνῶν εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸ 37ον.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας του ἔλ γεν'.

— Δὲν με νοιάζει ἂν πεθάνω, ἀλλὰ πονῶ καὶ δὲν εἰμὸς νὰ ὑποφέρω τοὺς πόνους. Ἡρνήθη νὰ τὸν βλεφοτομήσουν.

— Δὲν θέλω, εἶπε, νὰ χάσω στάδονα αἵματος μοῦ χρειάζεται διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τὴν 16 Ἀπριλίου ἐπεδεινώθη ἡ κατάστασίς του. Τὴν 18ην ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἠγέρθη τῆς στρατιωτικῆς του κλίνης, ἣν εἶχε πάντοτε μαζὶ του, διὰ νὰ λάβῃ. ἐν βιβλίον ἐκ τοῦ διπλανοῦ δωματίου· μόλις ἤρchiσε νὰ ἀναγινώσκῃ κατελήφθη ὑπὸ

λιποθυμίας.

Τὴν παραμονὴν τοῦ θανάτου του βλέπων τοὺς θεράποντάς του καὶ ὄντας εἶπε·

— Ὡ αὕτη εἶναι μία ὥρα! σκηγή! ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὸν ἱατρὸν τοῦ Μίλιγγεν λέγει.

— Αἱ προσπάθειαι σου διὰ νὰ μοῦ σώσῃς τὴν ζωὴν εἶναι μάταιαι. Θὰ πεθάνω τὸ προαισθάνομαι. Δὲν λυποῦμαι διότι τερματίζω τὴν ἀνιάραν ὑπαρξίν μου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς αὐτὴν ἀφιέρωσα ὅ,τι εἶχα, ὅλην μου τὴν ἱκανότητα. Εἰλοπὸν, ἰδοὺ προσφέρω τώρα καὶ τὴν ζωὴν μου χάριν αὐτῆς.

Κατελήφθη κατόπιν ὑπὸ παραληρήματος. ἐνόμιζεν ὅτι ὠδήγει στρατεύματα πρὸς ἔξοδον ἐναντίον ἐχθροῦ χαρὰς καὶ χαρὰς.

Ὅταν συνήλθεν εἶπεν εἰς τὸν πιαστὸν τοῦ θαλαμηπόλου Φλέστερ.

— Ὅλα ἐτελείωσαν, πρέπει νὰ φροντίσω γιὰ σένα, γιὰ ὅλους σας. Δώσε τὴν εὐχὴν μου στὴν ἀγαπημένην μου Ἀδα. Πτωχὸ μου παιδί!... Καὶ στὴν ἀγαπητὴν μου ἀδελφὴν... τὴν Αὐγούστα... Καὶ στὴ λαίδη Βύρωνος, νὰ τῆς πῆς... Νὰ τῆς τὰ πῆς ὅλα.

Ἡ φωνὴ του ἤρχισε νὰ τρέμῃ. καὶ ἐψιθύριζε, ἀλλ' ὁ Φλέστερ δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐνοήσῃ τίποτε. Εἰς τὰ παραληρήματα του τρία ἀνέφερε προσφιλεῖς ὀνόματα· Αὐγούστα, Ἀδα, Ἑλλάς.

Ὁ ταγματάρχης Πάρρυ τοῦ συνεστήσε νὰ κοιμηθῇ.

— Ναί, θέλω νὰ κοιμηθῶ ἐψιθύρουν ὁ Βύρων, καὶ παρεδόθη τὴν 6 μ. μ. (18 Ἀπριλίου) εἰς βαθὺν ὕπνον, ὅστις ἦτο ὁ λήθαργος τοῦ θανάτου, διαρκέσας ἐπὶ 24 ὥρας. Τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὰς ἑξ παρα τέταρτον ὁ Φλέστερ τὸν εἶδε ν' ἀνοίγῃ διὰ μίαν

στιγμὴν τοὺς ὀφθαλμούς καὶ νὰ τοὺς κλείσῃ ἀμέσως πάλιν. Ὁ Φλέστερ ἔσπευσεν νὰ φωνάξῃ τὸν ἱατρὸν. Ἦτο ἀργά. Ὁ «ἀγωνιῶν κύκνος» ὅπως τὸν εἶχεν ἀποκαλέσει ὁ Ἀγγλος ποιητὴς Κῆτς, εἶχε ξεψυχίσει.

Λέγεται ὅτι τὴν στιγμὴν ποῦ ἐξέπνευσε ἔπεσε κεραυνός. Οἱ Μεσσολογίται, ὡς ἐξ ἐνοστικτοῦ εἶπαν· «Ἀπέθανεν ὁ μεγάλος ἄνθρωπος». Ὁντως ὡς κεραυνὸς ἐνέσκηψε τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Πένθος βαρὺ διετάχθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως. Οἱ οἱ τὸν ἐκλαυσαν διότι ἔχασαν τὸν προστάτην καὶ τὸν εὐκρινέστερον φίλον.

Ὁ νεκρὸς ἐταρτιχέυθη, ἡ δὲ καρδιά του ἐξαχθεῖσα ἐνεκλείσθη ἐντὸς θυλίνης πυξίδος. Ἐνεκα συνεχοῦς θροῦ καὶ ἐκκεντρώσεως τὴν 22 Ἀπριλίου πανδημῶς. Ὁ συνταγματάρχης Στάνχωπ ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ὅπως ταφῇ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος ἡ εἰς τὸ Θησεῖον. Ποῖος ἄλλος τάφος ἀληθῶς θὰ ἤρμόεν εἰς τὸν περιπαθὴ προσκυνητὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ αὐρὰ τοῦ Σαβωνικού θὰ ἐψιθύριζε τὴν ἐγνωμοσύνην τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ ἀκτίες τοῦ Ἀττικοῦ ἡλίου θὰ τὸν ἐθώπευον στοργικῶς. Ἀτυχῶς ἐνεκα τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἡ ποιητικὴ ἰδέα δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ὁ νεκρὸς τοῦ Βύρωνος μετεφέρθη διὰ τῆς «Φλωρίδος» εἰς Ἀγγλίαν, ἐτάφη δὲ εἰς τὸν οἰκογενειακὸν τάφον, εἰς τὸ Χάινιλ Τόρκι.

Λέγεται ὅτι ἡ πυξὶς ἡ περιέχουσα τὴν καρδίαν τοῦ Βύρωνος ἐτάφη ἐν Μεσσολογίῳ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Αγίου Σπυρίδωνος, ἀλλ' ὅταν ἀπεφασίσθη ἡ ἔξοδος τὴν παρέλαβον οἱ Μεσσολογίται διὰ νὰ τὴν τοποθε-

τήσουν εἰς ἀσφαλέστερον μέρος καὶ ὅτι κατὰ τὴν σύγχυσιν ἦτις ἐπηκολούθησεν ἐχάθη. Οἱ ἄγγλοι διογράφοι ἰσχυρίζονται ὅτι καὶ ἡ καρδιά τοῦ Βύρωνος μετεφέρθη εἰς Ἀγγλίαν μετὰ τοῦ νεκροῦ. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲ μείνωμεν πιστοὶ εἰς τὴν ὥραϊαν παράδοσιν. Ἡ καρδιά ἐκείνη ἢ ὅποια ἢ σθάνθη εἰς τὸ Μεσολόγγι τοὺς εὐγενεστέρους τῆς παλμοῦς δὲν ἦτο δυνατόν ἢ νὰ μείνῃ ἐκεῖ, ὅπου καὶ ἐρραγίσθη. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μείνῃ ἀδρανὴς κατὰ τὴν τραγικὴν ὥραν τῆς Εἰσόδου. Ὅπως ἐὰν ἔζη ὁ Βύρων θὰ ἠγωνίζετο μετὰ τοὺς Μεσολογγίτας, οὕτω καὶ ἡ καρδιά του, ποὺ τόσῳ τοὺς ἠγάπησε, θὰ ἠθέλησε νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ καὶ ὅταν ἐκεῖνοι ἐπύργωναν μετὰ τὰ ἥρωικά κρῖμα των τὰ τεῖχη, ἡ καρδιά τοῦ Βύρωνος ἐχάθη κι' αὐτὴ μαζὶ τῶν. Καθεὶς δὲν τὴν εἶδε πλέον.

Ἡ Ἑλλὰς πάντοτε εὐγνωμόνως ἀνεμνήσθη τοῦ Βύρωνος. Ἡ ἑλληνικὴ ποίησις διὰ τοῦ Σολωμοῦ, τοῦ Κάλδου, τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου, τοῦ Παλαμᾶ καὶ ἄλλων νεωτέρων ποιητῶν τὸν ὑμνήσθη. Φιλολογικὸς Σύλλογος ἐδρύθη μετὰ τὸ ὄνομά του ὅστις ποικιλοτρόπως καὶ ἐπωφελῶς ἐδράσε διὰ δι' αλέξεων, ἐκδόσεως φιλολογικοῦ περιοδικοῦ καὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος ἐν Μεσολογγίῳ, φιλοτεχνηθέντος ὑπὸ τοῦ Τηνίου γλύπτου Βιτάλη. Ὁ Σύλλογος ὑπῆρξεν ἐφάμιλλος τοῦ ἐπιζήσαντος «Παρνασσού» μετὰ συγκινήσεως δὲ ἐνθυμεῖται ὁ γράφων τὰς γραμμὰς αὐτὰς ὅτι ὑπῆρξεν ὁ τελευταῖος γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου ὅστις ἐκοσμεῖτο μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Βύρωνος. Ὁ Σύλλογος ἐκείνος ἦτο ἡ

ἀπήχησις τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Βύρωνος ὡς ποιητοῦ, ἣτις ἐμφανέστερον ἐξεδηλώθη ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ρωμαντικὴ ἢ σχολὴ ἀνισχύθη διὰ τῶν Βυρωνείων ἐπῶν καὶ ἀνεφάνη τότε ὁ Βυρωνισμός. Τὸ εὐρὺ πολυτάραχον, τολμηρὸν ἀλλὰ καὶ εὐαίσθητον πνεῦμα του ἐσκόρπισε λάμψεις καὶ δάκρυα. Ἡ λατρεία τοῦ ἰδεώδους ἔσχεν ἓνα ἔτι περιφανὴ ἀντιπρόσωπον, ὁ Ἰθ' αἰὼν ἐν τῇ γενέσει του ἓνα ὑπέροχον πνευματικὸν πρωταθλητὴν.

Ἔργα τοῦ Βύρωνος μετεφράσθησαν ὀλίγα. Εὐχῆς ἐργὸν θὰ ἦτο ἂν ἐγένετο πλήρης ἐκδόσις κατὰ μετάφρασιν λογοτεχνικὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν τῶν Ἀπάντων.

Ὡς κορωνὶς τῶν τιμητικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Βύρωνος, ὑπῆρξαν αἱ ἐορταὶ ἐπὶ τῇ ἐκατονταετηρίδι τοῦ θανάτου του. Δικαίαι ἢ πρὸς αὐτὸν τιμὴ. Ἀνέκεινος ζῶν εἶχεν εἰς τὰ χεῖλη του, εἰς τὰ τραγοῦδια του συχνάτα τὸ ὄνομα Ἑλλὰς, ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ ἡμέρας ἤδη συνεχῶς μίαν φωνὴν ἀφίνει ν' ἀκουσθῇ. Μία γλυκυτάτη ἀντηχεῖ λέξις — σύμβολον τῆς ἀθανασίας τοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἔθνους — ἔνας παλμός, ἓνα τραγοῦδι, μιὰ ἀγάπη. Τὸ ὄνομα Βύρων.

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΡΑΦΟΣ

55 Γ' Σεπτεμβρίου Ἰσόγειον 55

Δέχεται 10—12 4—6 μ. μ.

Ὁραιοῦς αὐστηρῶς ὠρισμένον

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΙ ΒΥΡΩΝΟΣ

ΑΠ' ΤΟΝ ΓΚΙΑΟΥΡ

(Ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος τεύχους τοῦ κ. Σταφ. Μύρτα)

Πνοὴ τοῦ ἀγέρα μῆτε μιὰ δὲ σπᾶει τ' ἀργὸ τὸ κῆμα
κι' ἀγάλι σέρνεται ὁ γιᾶλὸς μπρὸς στοῦ Ἀθηναίου τὸ μνῆμα
ποῦ ὀλόρθο, πρῶτο, χαιρετᾶ πάνω ἀπὸ τὰ γκρεμνὰ του
ὅσα πλεούμενα γυρνοῦν, πρὶν καλοβοῦν μπροστά του,
κορωνισμένο πᾶ στὴ γῆς πῶχει ὁ νεκρὸς του σώσει
Πότε ἓνα τέτοιον ἥρωα πάλι ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ!
Ὡ Χώρα ὥραϊα, ποὺ κάθε σου λὲς ἐποχὴ, ζαφειρία
χαμογελαίε στὰ νησιά τὰ βλοχημένα αὐτά,
ποῦ ὅποιος ψηλὰ ἀπ' τοῦ Σούνιου τοὺς βράχους τὰ κοιτᾶ
τοῦ φαίνεται ὡς κ' ἡ μοναξιά πῶς πατρνεὶ μάγια μύρια,
καὶ μ' ἀναγέλλισμα ἡ καρδιὰ τὰ γλυκοχαιρετᾶ.
Ποῦ μαλακὰ τοῦ πέλαγου τὸ μάγουλο λακκιάζει
καὶ καθρεφτίζει κάθε μιὰ ραχοῦλα πλουμιστή,
ποῦ τὸ θαλασσινάσασμα γλυκὰ τὴν ἀγκαλιάζει
σάν λούζει τῆς Ανατολῆς τὴ μάγο Εἰδὲμ αὐτή.
Ποῦ ἡ αὖρη ἡ διαβατικὴ κι' ἂν κάπου χαλαρώσῃ
τὸ κρούσταλλο ποῦ ἀπλύνεται γαλάζιο στὸ γιᾶλό,
Ἡ κι' ἀπ' τὰ δέντρα τοὺς ἀνθούς γιὰ μιὰ στιγμὴ σαρώσῃ,
πόσο εἶνε καλοπρόσδεχτο τὸ ἄγρι τοῦ ἀπάλο,
ὅπου σκορπίζει καὶ ξυπνὰ περὶσσα μύρα πλάνα.
Ἐκεῖ σὲ βράχια ἡ ρεμματιὰς ἀνθεῖ ἡ τριανταφυλλιά,
χαρὰ στὴ μυριολάτρευτη τῶν ἀηδονιῶν Σουλτάναι
Ἡ κόρη ποῦ γιὰ χάρις τῆς μελωδικῆς λαλιάς
χιλιοτραγοῦδιστὴ ψηλὰ στὰ οὐράνια φτερουγίζει,
ἡ λατρευτὴ ποῦ στοῦ ἔρωτα τὰ λόγια κοκκινίζει.

Καὶ τὴν ἀηδονορήγισσα, τῶν κήπων τὴν κορόνα
 ποῦ μὴδ' ἀγέρι ἐδῶ λυγὰ, μὴδὲ ψηφᾶ τ' ἀγιάζει,
 μακρὰ ἀπ' τῆς Δύσης τὶς χιονιὲς καὶ τὸ βαρὺ χειμῶνα
 ἐδῶ κάθε αἴρα τῇ βλογᾶ, κάθε καιρὸς τῇ λιάξει.
 Κί' αὐτὴ στὴ πλάση, γύρω τῆς ποῦ τῆς χαμογελᾶ,
 γυρίζει πίσω τὶς μορφιὲς ποῦ τῆς χαρίζει ἡ Μοῖρα,
 μὲ τὸ ἀπαλὸ τῆς θύμιασμα στὸν οὐρανὸ ψηλά,
 μὲ χρώματα ὀλοπόρφυρα κι' ἀνάσες ἀπὸ μύρα,
 Ἐδῶ καλοκαιριάτικα χίλιων λογίων λουλούδια
 καὶ σκιὲς ποῦ πλέκει ὁ ἔρωτας φωλίτσα μουσική,
 ἐδῶ σπηλιὲς καὶ σύδεντρα γιὰ ξένοιες καὶ τραγουδία
 μὰ ποῦ φιλεύουν σήμερις κουρσάρους, ποῦ πιὸ κεῖ
 στὸν κόρφο τὸν ἀπάτητο μὲ τὰ κουρσάρικά τους
 παραμονεύουν τὸ ἄβλαβο πλωρίσιο ποῦ περνᾶ
 ὡς ποῦ τοῦ ναύτην' ἀκουστῇ ἡ κιθάρα στὰ νερά τους
 χαρούμενη καὶ νὰ φανῇ ὁ ἀποσπερίτης Νά,
 τότες πηδοῦνε στὰ κουπιὰ ποῦ ἀργολυγοῦν κλεφτά,
 σκιωμένοι ὡς πέρα ἀπ' τὰ γκρεμὰ ποῦ παραστέκουν πλάγια,
 καὶ στὰ καρᾶβια πέφτοντας νυχτοθεριὰ μ' ἀρπάγια,
 τὰ χαροκόπια ἀλλάζονε σὲ ψυχομαχητά.
 Παράδεξο, ὅπου χάραξεν, ὦ παραδείσιοι τόποι!
 μιὰ κατοικία γιὰ θεοὺς ἡ φύση μὲ καμάρι.
 σμίγοντας κάθε θέλγητρο. κάθε μαγεῖα καὶ χάρη,
 ἐκεῖ τῇ γύμνιζούλεψαν καὶ ρίχτηκαν οἱ ἀνθρώποι
 ν' ἀφίσουν ἀπ' τὴν ὁμορφιὰ τῇ ρήμιᾳ ἀπομεινάρι.
 Κτήνη, τὸ κάθε λούλουδο τὸ πάτησαν βαριά
 κ' ἔχουν ρημάζει τοὺς ἀνθούς, ὦιμέ, ποῦ γιὰ ν' ἀνθοῦνε
 στὴ μαγεμένη ἐδῶ τῇ γῆς, μιᾶς ὥρας ἀγγαρία
 μὴδὲ δουλιὰ ἀπ' τὰ χέρια τους μιᾶς ὥρας δέζητοῦνε.
 Ποῦ μεγαλώνουν μοναχοὶ καὶ ξένοιαστοι, δειλὰ
 παρακαλῶντας μοναχὰ γιὰ νὰ τοὺς λυπηθοῦνε.
 Παράξενο ὅπου ἀπλώνεται στὸ καθετὶ γαλήνη,
 ἐκεῖ τὰ πάθια μ' ὄλη τους τῇ βιὰ θρασυμανοῦν,
 καὶ σκοτεινιάζουν τὶς μορφιὲς ποῦ γύρω ἡ πλάση χύνει,
 κι' ἀποθυμιὲς ἀχόρταγες καὶ λάγνες κυβερνοῦν.
 Στὰ παράδεισια Σεραφεῖμ λὲς καὶ στοιχὰ πεσμένα

τὰ ρήμαξαν, κι' ἀπ' τ' ἄχαρα τίποτις πιὰ δὲ μένει,
 καὶ τώρα στὰ ἐπουράνια πῶς στέκουν θρονιασμένα
 αὐτὰ, ἡ γενιὰ τῆς κόλασης ἡ ἀπολεντερωμένη.
 Μιὰ πλάση τόσῃ τρυφερῇ, ποῦ πλάστηκε γι' ἀγάπες,
 καὶ νὰ τὴν ξεκληρίζουνε τέτοια θεριὰ σατράπες,
 Ἀν ἔτυχε πὰ σὲ νεκροῦ νὰ σκύψης ὄψη, ἡ μέρα
 πρίν νὰ περάσῃ στὸ ἄρπαγμα τοῦ Χάρου ἀκόμα ὡς πέρα,
 ἡ μέρα αὐτὴ τοῦ τίποτις ἡ πρώτη, ἡ σκοτεινὴ,
 μὰ καὶ τοῦ κάθε κίνδυνου καὶ φόβου ἡ πιὸ στερνὴ.
 πριχοῦ τοῦ μαύρου ρημαγμοῦ τὸ χέρι νὰ τὸν ᾄγισῃ
 καὶ τὶς γραμμὲς τῆς ὁμορφιάς, ποῦ ἀκόμα ξοῦν, νὰ ᾄσβύσῃ,
 θὰ στάθῃλεις θαυμάζοντας μιὰ γλύκα πῶχει κατὶ
 σὰν ἀπ' ἀγγέλους, μ' ἔκσταση, μιὰ ἀνάπαψη γεμάτη,
 καὶ τὰ μισίδια ἀκίνητα, μὰ ὡς τόσο μ' ἀπαλόγη,
 ἀραδιαστὰ στῶν μάγουλων τὴν ἡμερὴ νωθρότη.
 Μὰ ὦιμέ, χωρὶς τὰ μάτια αὐτὰ πῶχουν σκεπὴ θλιμμένη
 καὶ φλόγα, κᾶν χαμόγελο, κᾶν δάκρυ, δὲν τοὺς μένει,
 χωρὶς τὸ ἄπλανο μέτωπο μὲ τὴν κρυὰδα ἐκαίνῃ
 ὅπου ἡ ἀπάθεια τοῦ ψυχροῦ τοῦ τάφου τοῦ περᾶ
 καὶ τοῦ θλιμμένου τὴν καρδιά, ποῦ τὰ κοιτάζει χύνει
 τοῦ φόβου ἀνατριχιάσματα, μὴ νοιώσῃ κι' αὐτὸς τάχα
 τοῦ θανάτου, ποῦ τὸν θωρεῖ, τὰ χᾶδια τὰ στερνά,
 ναί, δίχως δλα αὐτὰ μαζί, δίχως αὐτὰ μονάχα,
 γιὰ μιὰ στιγμὴ, μόνο γιὰ μιὰ στιγμὴ περιγελάστρα,
 τοῦ Χάρου λὲς ἡ δύναμις μᾶς ξεπλανᾶ ἡ χαλάστρα,
 τόσον ὠραία, γαλήνια, τόσο ἀπαλὴ ἐδῶ κατὸ
 ἡ πρώτη κ' ἡ ὕστερη θωριὰ προβάλλει τοῦ θανάτου.
 Καὶ σι' ἐκρογιαλὰ τώρα αὐτὰ τέτοια θωριὰ ἀπομένει.
 εἶνε ἡ Ἑλλάδα ποῦ θωρεῖς, μὰ ἡ Ἑλλάδα ἡ πεθαμένη.
 Μὲ μάγια ὡς καὶ στὸ θάνατο, ψυχὴ, μὰ ὠραία, κύπη
 κι' ἀνατριχίλες φέρνει μας, γιατί ἡ ψυχὴ τῆς λείπει.
 Εἶνε ἡ ὁμορφάδα τῆς αὐτῆς ὁμορφάδας τοῦ θανάτου,
 ποῦ κ' ἡ στερνὴ ἡ ἀνάσα μας ἀφίνει ὀλόγησά του,
 εἶν' ἡ ὁμορφιὰ τῆς λουλουδιοῦ ποῦ ἀνθεῖ σὲ τάφου χώμα
 εἶνε σὰν μνηματοπόρτας νᾶξης μπροστὰ σου χοῶμα.

σάν σκέψης διαβατάριχης νά ξ πετοῦνε φέγγη,
 σάν φωτεστέφανο χρυσό πλα·ούμενο σέ πτώμα
 σάν αἰσθημάτου πού ἀργοσβεῖ στεγνή φαγοβολιά,
 σάν οὐρανόπλαστης φωτιάς σπιθοβολή πού φέγγει,
 μὰ τὸ μυριόφιλο κορμὶ δὲν τὸ θερμαίνει πιά,
 Ὡχώρα τῶν ἀθάντιων ἡρώων πού τὰ ἐδάφη
 καὶ τὰ βουνά σου κ' οἱ σπηλιές κ' οἱ κάμποι σου κ' ἂν τάφοι
 τῆς δόξας ἦταν ξακουστοί, κ' ἂν λευτεριάς παλάτια.
 Κοκκαλοθήκη τῶν τρανῶν, ποῖος θὰ τὸ πῆ πὼς τάχα
 δὲν ἔχει μείνει ἀπὸ τὰ σὲ πάρεξ αὐτὸ μονάχα;
 Πατέρων τρισελεύθερων σκλάβας σπυράς κομματία,
 ἔλα σὺ δοῦλε ταπεινὸ καὶ χαῦνε δοῦλε, σιάσου.
 οἱ Θερμοπύλες, λέγε μου, μὴν εἶν' αὐτὲς μπροστά σου,
 κι' οἱ ἀκρογιαλιές πού λούζονται κι' ὅλα τὰ βράχια ἐκεῖνα,
 καὶ τὰ νερά, πού ἀπλώνονται γαλάζια ὁλόγυρά σου,
 κι' ὁ κόρφος, ποῖα εἶνε, λέγε μου. Ὡ ἐσὺ εἶσαι Σαλαμίνα!

Ψηλά, ψηλά, στὰ μέρη αὐτὰ πού τὰ κατεβατὰ
 τῆς ἱστορίας γεμίζοννε, ψηφιὰ δικά σας βάλτε,
 καὶ στῶν γονιῶν σας πέφτοντας ἐπάνω τῇ θρακιά
 τίς σπίνες πού τοὺς καίγαγε ξανοίξετε καὶ βγάλτε.
 Ψηλά, χαρά στον πού τὸν βρῆ, τὸ δόλι μέσ' στὴ μάχη,
 αὐτὸς τρανὸ στὰ πλάγια τοὺς, θὰ στήσῃ τ' ὄνομά του,
 κ' ἡ τυραννία, γροικῶντας το, σύγκρουα τρομέρας θάχῃ.
 Αὐτὸς τῇ δόξᾳ παροτὰ μοιρέσι στὰ παιδιὰ του
 πού θὲ νὰ χύνουν τὸ αἷμα τοὺς μὴν τροπιαστῇ μιὰ μέρα,
 γιατί ἡ φωτιά τῆς λευτεριάς μιὰ καὶ ν' ἀνάψῃ, ὥς πέρα
 πάσι στὰ παιδιὰ ἀπ' τοὺς γονιοὺς κι' ἀπ' τὰ παιδιὰ στὰ ἐγγόνια
 κι' ἂν γονατίσῃ μιὰ στιγμή στυλῶναι πιὸ ψηλῇ,
 ὦ Ελλάδα, ἡ ἱστορία σου ἀθάνατη κ' αἰώνια
 στὰ ζωντανὰ τὰ φύλλα τῆς τὸ μυριαντιλαεῖ.
 Ρηγάδες πού τοὺς πλάκωσαν ἄραχνα μαῦρα χρόνια
 ἀφῆκαν δίχως ὄνομα τρεῖς πυραμίδες μόνες,
 μὰ μέσ' στὸ τόσο ρήμαγμα, οἱ ἀθανατοὶ σου ἔσένα.
 τί κι' ἂν τοὺς σάρωσε ὁ καιρὸς τῶν τάφων τίς κολῶνες,
 θροναῖαν μεγάλοπρεπα νὰ τοὺς θωροῦν οἱ αἰῶνες,
 μὲ μαυσωλεῖα τὰ βουνά τῆς γῆς πού τοὺς ἐγέννα.

Εκεῖ στὸν ξένο ἡ μουσα σου δείχνει, ὦ ζωὴ περίσση,
 τὸν τάφο αὐτῶν πού ὁ θάνατος ποτὲ δὲ θὲ νὰ ᾔγισῃ.
 Τῇ δόξᾳ σου στὴ συμφορά, τὸ σκαλοπάτι ἀγάλη
 πού τὴν ὠδήγησε, ἔχει, ὦ μὲ, πικρὴ ἱστορία μεγάλη,
 κι' ἄς νὰ τὸ μάθουν οἱ λαοὶ πὼς τὴν ψυχὴ σου οἱ ξένοι
 πρὶν σοῦ τὸν πνίξουν, μόνῃ τῆς ἡ μαύρη ἦτον πνιμμένη.
 Ὡ! ναί, τὸ διάβα, ποῦφερε τὴν τ' ραννία μπροστά σου,
 τῶχε στρωμένο ἀπὸ τὰ πρὶν τὸ αὐτοξυψύχισμά σου...
 Τώρα στὴ γῇ σου ἔποιος πατὰ τί ἔχει νὰ ἰδῇ, πού ἡ μαύρη
 καμινίαν ἄραχία παράδοση πιά τώρα δὲν φυλᾷ
 ὅπου τῇ μουσα πιά καμινιά φωνὴ δὲν τὴν καλᾷ
 ν' ἀπλώσῃ τίς φτεροῦγες τῆς ψηλὰ τὰ οὐράνια νᾶβρη,
 σάν στοὺς καιροὺς ποῦχες γενιὰ τρανὴ σάν τὴ μορφιά σου,
 τί κι' ἂν καρδιές, ὅπου ἔθρεψεν ἡ κάθε ρεματιά σου,
 τί κι' ἂν ψυχές, πού ἀκοίμητη φωτιά λὲς τίς ἰνάβει,
 μπορούσαν νὰ ὀδηγήσουνε στὴ δόξα τὰ παιδιὰ σου,
 πού σέρνονται ἀπ' τὴν κούνια τοὺς στὸν τάφο πού τοὺς θάβει,
 σκλάβοι, τί λέγω!, ἄλλοι σ' αὐτοὺς, εὐνούχου σκλάβου σκλάβοι!

Τὸ παιηγουρικὸν τεῦχος τοῦ «Θησαυροῦ» ἀποστέλλεται χρυ-
 σόδετον εἰς τοὺς συνδρομητάς μας. τοὺς ἀποστέλλοντες τὴν συν-
 δρομὴν τῶν καὶ τοὺς ἐγγραφομένους νέους τοιοῦτους ἐσωτερικοῦ
 καὶ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσιν αὐ-
 τὸ πρέπει νὰ ἐμβάσωσιν ἀπ' εὐθείας ἢ μὴν τὸ ἀντίτιμον ἐκ δραχ-
 μῶν 12,50 καὶ θὰ τὸ λάβωσι ἐπὶ συστάσει εἰς τὴν διεύθυνσιν
 τῶν.

Επίσης καθιστῶμεν γνωστὸν τοῖς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτή-
 σωσι ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τοῦ «Θησαυροῦ» ὅτι δύναται ν' ἀπο-
 τανθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας, τόσονδιὰ τὰ 52 τεύχη, τοῦ παρελ-
 θόντος ἔτους, ὅσου καὶ δι' ἀριστέμενους ἀριθμοὺς αὐτῶν.

Ο ΦΟΥΡΝΟΣ ΤΟΥ ΝΑΣΡΕΔΙΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΟΙ Παρισινοί παρέστησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον μάρτυρες ἑνὸς θεάματος, ποῦ ἐνθούμιζεν ἄρκετὰ τὸν κινητὸν φούρνον τοῦ Νασρεδίν - Χόντζα.

Αντὶ φούρνου, εἶδον ἕνα ἐλόκληρον ἄδριαντά, ὃ ὁποῖος μετεκινεῖτο ἐπὶ τροχῶν ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τῆς πόλεως εἰς τὸ ἄλλο.

Πρόκειται περὶ ἐνὸς μνημείου πρὸς τιμὴν τοῦ στρατηγοῦ Γκαλλιενί, ὃ ὁποῖος ἔσωσε τοὺς Παρισίους κατὰ τὸ 1914.

Τὸ μνημεῖον πρέπει νὰ τοποθετηθῇ εἰς κάποιον περίοπτον μέρος τῆς πόλεως, ἀλλ' ἡ ἁρμοδία Δημοτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἐτόλμα μέχρι τοῦδε νὰ ἀποφασίσῃ εἰς ποίαν Παρισινὴν πλατεῖαν θὰ συνεβιβάζετο καλλίτερον μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς προοπτικῆς, τοῦ ἁρμονικοῦ συνόλου κλπ.

Ἰὴν τέλει ἐκρίθη προτιμότερα ἡ πρακτικὴ δοκιμὴ, καὶ πρὸς τοῦτο κατεσκευάσθη ἐν ξύλινον πανομοιό-

τυπον τοῦ ἄδριαντος, μὲ γύψινον περιβλήμα.

Τὸ τεραστίον αὐτὸ μοντέλλο ἐφωδιάσθη μὲ τροχοὺς καὶ περιήχθη τὸ Σάββατον ἀνὰ τὰς διαφόρους πλατείας τῶν Παρισίων, ὅπου ἡ ἐπιτροπὴ ἐμελέτα ἐπὶ τόπου τὸ «ἐφὲ» τοῦ ἄδριαντος εἰς τὴν ὅλην εἰκόνα ἐκάστης πλατείας.

Παρὰ τὴν ἐπισταμένην ὅμως αὐτὴν πρόβαν, ἡ εὐσυνείδητος ἐπιτροπὴ δὲν κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς ὁριστικὸν συμπέρασμα. Ὑποτίθεται, ἐν τούτοις, ὅτι τελικῶς θὰ προτιμηθῇ ἡ πρὸ τοῦ Μεγάρου τῶν Απομαχῶν πλατεία.

ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Ποῦ πηγαίνετε δεσποινίς;

— Σπίτι μου κύριε.

— Τί σύμπτωσις! καὶ ἐγὼ πηγαίνω σπῖτι μου. Τότε θὰ ὑπάγωμεν ὁμοῦ.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ
ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΛΗΣ

Υψηλ. τῆς Συφιλοδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ

Τὰ διαζύγια σήμερον ἀπέβησαν ἡ μεγαλύτερα μάλιστα τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας. Ἀρχίζουν οἱ δύο σύζυγοι νὰ κτιζοῦν τὸ λαμπρὸν οἰκοδόμημα τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας καὶ μετὰ τινα χρόνον ἐπέρχεται ἡ ρῆξις καὶ ἀφίγουν τὸ οἰκοδόμημα ἡμιτελές, τὸ ὁποῖον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταρεῖσιν παρασύρουν πᾶσαν ἠθικὴν ἀξίαν.

Αἱ αἰτίαι τῶν διαζυγίων ὀφείλονται κύριως εἰς τὴν ἀσυμφωνίαν τῶν χαρακτήρων, εἰς τὴν βεδήλωσιν τοῦ γάμου εἰς σωματικὰς παθήσεις καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς γυναίκας.

Ἡ ἀσυμφωνία τῶν χαρακτήρων εἶναι τὸ μεγαλύτερον καὶ τὸ πλέον ἀγίατρεπον κινῶν. Πολλὰκις βλέπομεν νὰ συνεχῶνται εἰς γάμον οἱ πλέον ἀντίθετοι χαρακτῆρες. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἀτυχοῦς ταύτης συζύξεως εἰναι δὲν εἶναι τὸ διαζύγιον, θὰ εἶναι ὁ ἀδιδωτός βίος τῶν ὁποίων θὰ διαζυθῶν οἱ συζευθέντες καθ' ὅλην τὴν ζωὴν.

Τὸ μόνον φάρμακον κατὰ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν χαρακτήρων εἶναι νὰ ἔχῃ ὁ καθεὶς σαφὴ καὶ πλήρη ἀντίληψιν τῆς σημασίας τοῦ γάμου καὶ τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς τῶν γονέων καὶ ἀφοῦ συζευθῇ νὰ προσπαθῇ νὰ πλησιάσῃ τοὺς δύο χαρακτῆρας. Ὅταν ἡ προσπάθεια αὕτη καταβληθῇ καὶ ἀπὸ τὸν ἄνδρα καὶ ἀπὸ τὴν γυναῖκα, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ προκύβουν πολὺ εὐχάριστα ἀποτελέσματα.

Μὲ τὸ νὰ γνωρισθῶν ὁ νέος καὶ ἡ νέα

πρὶν συζευθῶν καὶ νὰ μελετήσῃ ὁ ἕν ὡς τὸν χαρακτήρα τοῦ ἄλλου, λέγομεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ἐλάχιστα πράγματα κατορθώνονται, διότι ὅπως θὰ ἴδωμε εἰς παρακατινὴν στατιστικὴν εἰς τὰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας παρεχωρήθη εἰς τὸ ἄτομον ἡ μεγαλύτερη ἀτομικὴ ἐλευθερία, ἐκεῖ συμβαίνουν καὶ τὰ περισσότερα διαζύγια.

Ἡ δευτέρα αἰτία τῶν διαζυγίων, δηλ. ἡ βεδήλωσις τοῦ γάμου, εἶναι ἕνα κακὸ τὸ ὁποῖον ἡμέραν μεθ' ἡμέραν λαμβάνει μεγαλυτέρας διαστάσεις. Εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ κατὰ πρὸς τὸ καλὺτερον ἐὰν ἐκείνοι οὐτινὲς πρόκειται νὰ συνέλθουν εἰς γάμον δώσουν πολλήν προσοχὴν εἰς τὸ ἠθικὸν ποῖόν ἀλλήλων. Εἶναι δὲ παρὰ πολὺ εὐκολώτερον νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ μάθῃ κανεὶς τὸ ἠθικὸν ποῖόν ἑνὸς ἀνθρώπου παρὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ.

Βεβαίως οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους βεδελώνεται ὁ γάμος εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι, ἀλλὰ ἡ ἐξέτασις τῶν θὰ διέφευγε τὰ ὅρια τῆς παρούσης μελέτης.

Τρίτος λόγος τῶν διαζυγίων εἶναι αἱ σωματικαὶ παθήσεις αὐτὰ ἔχουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν ἀρχὴν τῶν πολὺ πρὸς τῆς ἐποχῆς τῆς συνάψεως τοῦ γάμου. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι ποῦ ἐν γνῶσει τῆς ἀσθενείας τῶν συνεχῶνται εἰς γάμον, ἡμποροῦν νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς οἱ μεγαλύτεροι ἐγκληματίαι, διότι, ἐκτός ὅτι κατέστρεψαν τὸν ἑαυτὸν αὐτοῦ, καταστρέφουν ὡσαύτως

καὶ τὴν ὑγείαν τῶν δυστυχισμένων παι-
διῶν ποῦ φέρουν εἰς τὸν κόσμον. Εἶναι
τὰ τέρατα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μὲ τόσες ρεα-
λιστικές καὶ ζωηρὲς πινελιὲς περιέγραψε
ὁ Ἴψεν εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερά του
δράματα, τοὺς «Βρυκόλακας».

Ορθὸν καὶ κάλλιστον ἀπὸ κοινωνιστικῆς
ἀπόψεως θὰ ἦτο τὸ μέτρον τὸ ἐποιοῦν ἐπὶ
τάῃ τελευταίῳ, δηλαδὴ νὰ ἐξετάζωνται
ὑπὸ ἱατρῶν ἐκεῖνοι οἵτινες πρόκειται νὰ
συνέλθουν εἰς γάμον καὶ νὰ δεδαιού-
ται κατὰ πόσον εἶναι ἱκανοὶ πρὸς τοῦτο.

Τέταρτος τέλος λόγος τῶν διαζυγίων
εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία τῆς γυ-
ναικός. Οταν ἡ γυναῖκα γίνῃ οἰκονομικῶς
ἀνεξάρτητη, κατὰ φυσικόν, λόγον γίνεται
καὶ ἀτομικῶς τοιαύτη. Διὰ τοῦτο ἔχει
μεγαλυτέρως ἀπαιτήσεις καὶ ἀξιώσεις,
ἐκφεύγει ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν κυ-
ριαρχίαν τοῦ ἀνδρός καὶ τείνει νὰ ἀπο-
κτήσῃ ἀτομικὴν ἐλευθερίαν ἴσην μὲ τὴν
τοῦ ἀνδρός. Χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ
πόσον τοῦτο εἶναι καλὸν ἢ κακόν, τονί-
ζομεν ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν βαθύτεραν
καὶ κυριωτέραν αἰτίαν τῶν συχνῶν δια-
ζυγίων.

Τὸ ζήτημα τῶν διαζυγίων ἔχει λάβει
μεγάλας διαστάσεις εἰς τὸς Ην. Πολι-
τείας, ὅπου κατὰ τινα στατιστικὴν ἐν
διαζύγιον ἀναλογεῖ μόλις εἰς 7-8 γάμους.
Κατόπιν ἔρχεται ἡ Ἰαπωνία (1 διαζύγιον
εἰς 9 γάμους), ἡ Γαλλία (1 διαζύγιον
εἰς 14 γάμους, ἡ Ἀγγλία κ.τ.λ.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας
μίαν παλαιὰν στατιστικὴν κατὰ τὴν ὁποίαν
τὰ διαζύγια εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα ἀ-
νῆλθον κατὰ τὴν δεκαετίαν 1908-1917
εἰς 1663 καὶ ἐκ τῶν ἐποίων τὰ 919 ἔγι-
ναν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ. Δη-
λαδὴ 92 διαζύγια ἐτησίως κατὰ μέσον ὁ-
ρος.

Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν τὰ ἀπαιτούμενα
στοιχεῖα διὰ νὰ κάμωμεν σύγκρισιν μὲ τὰ
διαζύγια τῶν ἄλλων κρατῶν. Πάντως ὁ-
μως δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἀνωτέ-
ρω ἀριθμοὶ θὰ ἔχουν ὑποστῇ σημαντικὴν
αὔξησιν, πράγμα ἐξαιρετικὸν τὸ ὅποσον πολὺ
ὀλίγα καλὰ ὑπόσχηται διὰ τὸ μέλλον τῆς
ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

(Βόλος)

Π. Α. ΓΡΑΙΚΟΣ.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ

Οδὸς Πειραιῶς 13 Ὁμόνοια
Ἡ ἀρτιωτέρα κατάρτισις.—Σύστημα εὐμεθοδώτατον

Καθημερινὴ διδασκαλία καὶ ἐξέτασις
Κύκλοι 3 μηνῶν διὰ διπλωματικὰς ἐξετάσεις
καὶ μηνιαῖοι τμηματικῶς.

ΑΡΙΣΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Πεινάω γιὰ σάρκες ! Διψῶ γιὰ αἷμα
πάντα τροφή μου ἀγαπημένη
ἔχω τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἄσπρη σάρκα,
πάντα κρασί μου ἀγαπημένο
ἔχω τοῦ ἀνθρώπου τὸ κόκκινο αἷμα
καὶ γιὰ νερό μου τ' ἄχρῳά του δάκρυα.
Μὲ νειῶν κουφάρια πανηγυρίζω
ρουφῶ αἷμα, κι' ὅταν μεθῶ,
σύννεφα μαύρα ψυχῆς γεμάτα
δῶρα μου στέλλω στὸν Κάτω Κόσμο !

Κόκκινο κάστρο γιὰ κατοικεῖό μου
ποῦναι μὲ τὸ αἷμα κοκκινισμένο,
πέρα καὶ πέρα σὰν παπαρούνα,
ἔχω χτισμένο στῆς γῆς τὴν Ἀκρὴ,
μὲ σκοτωμένων πλήθος κρανία.
Αὐτοκράτορες καὶ Βασιλεῖδες
καὶ Στρατηλάτες τρισδόξα σμένοντες,
εἶναι ὑπουργοὶ μου πιστοὶ μου δούλοι,
Τραπέζι κόκκινο αὐτοὶ μου στρώνουν
φαγιά μου φέρουν καὶ μὲ κερνοῦνε.

Σὲ κόκκινο αἶμα, καβάλλα τρέχω
ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη τῆς γῆς σὴν ἄλλην
μὲ τὸ σπαθί μου δαγμμένο πάντα.
κορμιὰ θερίζω, καίω πολιτείες
μέσα στὸ αἷμα πλέω καὶ περνῶ
σίφουνες εἶμαι, θυέλλα μαύρη
ἀστροπελέκι κι' ὀργὴ Κυρίου
γκρεμίζω κάστρα, σαρώνω θρόνους,
σίδερο δρέχω, φωτιά χιονίζω
στάχτη κι' ἐρείπια πίσω μου ἀφίνω.

Είμαι τῆς Εχτρας πικρὶ καὶ τοῦ Ἀρη
εἶμαι τοῦ Χάρου τὸ δεξιὸ χέρι,
τοῦ Κάιν ἔχω μέσα μου ἀκέρια
τοῦ ἄγριου τοῦ φόνου τὸ μαῦρο Μίσος,
καὶ δὲν χορταίνω νὰ τρώω σάρκες
κι' οὐδὲ νὰ πίνω αἷμα καὶ δάκρυα.
Τρομάζει ὁ κόσμος στὸ πέρασμά μου
σειοῦνται, τραντάζουν τῆς Γῆς τὰ στέρνα
ἀνοίγω τάφους μέρα καὶ νύχτα
καὶ θάφτω μέσα τοὺς σκοτωμένους.

Κι' ἀπὸ τοὺς τάφους τῶν σκοτωμένων
φυτρώνουν φτώχεια, ὀρφάνεια, πείνα,
ἄρρώστειες, κρύο, ἀπελπισία
ἐρήμια, πίκρες, πόνοι καὶ δάφνες,
τὰ ζηλεμένα καὶ τιμημένα
ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα τῆς Γῆς τὰ δένδρα
ἀπ' ὅπου ἡ Δόξα κόφτει καὶ πλέκει
χλωρὰ στεφάνια καὶ στεφανώνει
τὰ παλληκάρια, τοὺς γιουὺς τῆς Νίκης,
κἂν ζωντανοὶ εἶναι, κἂν πεθαμένοι.

Ὅπου κι' ἂν διᾶδω, κι' ὅπου ἂν περάσω,
στρώνεται ὁ τόπος κουφάρια ἀνθρώπων.
κόκκινες λίμνες τὸ αἷμα φκιάνει
κι' ἄχρσα ποτάμια, τὰ πικρὰ δάκρυα,
καὶ κουβαλοῦνται καὶ κουβαλοῦνται
πλάι στὲς λίμνες καὶ στὰ ποτάμια
χιλιάδες μᾶννες καὶ πατερᾶδες
ἀδέρφια, χῆρες κι' ὀρφανεμένα
παιδιὰ καὶ στήνουνε μυριολόγια
ποῦναι γιὰ μένα γλυκὰ τραγούδια!

Φορῶ πορφύραν αἱματωμένη
σ' ἄλικον θρόνον καθομαι ἀπάνω.
Ἰδρώνω αἷμα, ἰδρώνω δάκρυ
κι' ἔχω σκοπὸ μου, μονάκριβό μου,
ἔλлон τὸν κόσμον νὰ σφάξω τοῦτον,
νὰ μὴν ἀφῆσω πεδαρὶ ἀνθρώπου,
στὴν Γῆν ἀπάνω νὰ περπατᾷ.
Κι' αὐτὴν ἀκόμη τῆς Γῆς τὴν σφαῖρα,
θάρρῃ μιὰ μέρα, θάρρῃ μιὰ νόχτα,
ποῦ θὰ τὴν πνίξω στὸ αἷμα μέσα!

Η ΚΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

(Τοῦ τακτικοῦ υνεργάτου μας κ. Θ. Βελλιανίτου)

ατὰ μίαν ἐκ
δρομὴν τὴν
ὁποίαν εἶ-
χομεν κάμει
μετὰ τοῦ Θε-
οδώρου Δη-
λιγιάννη εἰς
τὴν Ἀχαρνα-
νίαν διήλθο-
μεν καὶ ἀπὸ
μικρὰν κο-
μόπολιν Κα-
τοχήν, ἡ ὁ-
ποία κατεῖται
πρὸς τὴν νοτί-
αν κλιτύος
τῆς κατανε-
ούσης πρὸς
τὸν Ἀχελῷον.
Ἡ κομόπο-
λις ἐγείρεται
εἰς ὕψος 210
μέτρων ἐπὶ
λόφου εἰς
τοὺς ποσό-
δας τοῦ ὁποί-
ου

δρυσεν ἡ αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, ἡ
σύζυγος τοῦ Ιουστινιανοῦ, καὶ τὰ ἐ-
ρεῖπια τῆς ἀρχαίας πόλεως Οἰνιά-
δος τῆς κτισθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀλκαί-
ωνος υἱοῦ τοῦ **Ἀμφιαράου**. Ὁ λό-
φος ὅπου ὑπάρχουν τὰ ἐρεῖπια ταῦ-
τα καλεῖται Τριαρδόκαστρον, τὸν πε-
ριβάλλει δὲ ἡ λίμνη Λεζίνι, Μελέτη
τῶν ἀρχαίων.

Εἰς τὴν ὄχθην ἐγείρεται ἕνας πύρ-
γος, ὅστις ἀναφέρεται ὡς ὠκοδομή-
θη καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν βυζαντινὴν
ἐποχὴν. Μέσα εἰς τὸν πύργον αὐτὸν
διήλθε τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς
τῆς, ἡ σύζυγος τοῦ Ἀλέξανδρου Κυ-
ρά Βασιλικῆς, ὅτε μετὰ τὴν σύστα-
σιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἀφῆθη ἐ-
λευθερὰ ἐκ τῆς μακρᾶς τῆς ἐν
Προύσῃ αἰχμαλωσίας. Ἀπὸ τοὺς γέ-
γοντας κατοίκους τῆς κομωπόλεως
ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἡ διάσημος
αὕτη γυνὴ διήλθε τὰ τελευταῖα τῆς
ζωῆς ἐν παύλῃ καὶ ζήτησα τὴν λή-
θην εἰς τὴν μέσῃ. Εἶναι περίεργοι
ἀληθῶς αἱ τραπὶ τῆς τύχης τῆς. Ἡ
κυρία αὕτη ἦτο ἡ δαμάσσοα τὸν
Ἀλέξανδρον. Τὰ δεύγητά της καὶ τὸ
κάλλος της ἦσαν ὑπέροχα. Κόρη
τοῦ ἐκ Πληβρίας προύχοντος Κί-
του Κονταξή ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν εἰ-
κοθενταίᾳ τοῦ αἵματος καὶ ἐκλείσθη εἰς ἕν
χαρμὶ μόλις ἄγουσα τὸ ὄγδοον ἔ-
τος τῆς ἡλικίας της.

Μία βωμογοναῖκα ἦν Κωνσταν-
τινουπόλεως συγγενὴς ἐκ μητρὸς τῆς

οὐκ εἰσέρχονται κῆποι, ἀπελόντες, θά-
λουσι δὲ πορτοκαλλεῖαι καὶ ἄλλα ὁ-
πωροφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα καλύ-
πτουν ὁλόκληρον τὴν γῶραν καὶ πα-
ρουσιάζουν ἕνα χαριέστατον πανό-
ραμα. Κατὰ μῆκος τῶν κήπων τοῦ-
των ὁρᾷ ὁ Ἀχελῷος. Μετέβημεν ἐκεῖ
ὅπως ἐπισκεφθῶμεν τὸν ναὸν τοῦ
ἁγίου Παντελεήμονος τὸν ὁποῖον ἔ-

Βασιλικῆς Μαρίνα Τσάτσενα καλουμένη διηγῆθη μίαν ἡμέραν εἰς τὸν Αἰὶν περὶ τῆς ὥραιας κυρούλας τοῦ Κονταξή. Τοῦ παρέστησεν ὅτι μὲ καιρὸν θὰ ἐγίνετο ἡ πεντάμορφη νύμφη τῆς Ηπειροῦ. Αἱ ἀσελγεῖς διαθέσεις τοῦ δυνάστου τῆς Ηπειροῦ ἐξήφθησαν καὶ ἡ Τσάτσενα ἀνέλαβε νὰ ἀπαγάγῃ τὴν Βασιλικήν. Ἡ Τσάτσενα μίαν ἡμέραν τοῦ 1813, ἐκάλει τὴν Βασιλικὴν εἰς τὸ σπίτι της, εἰδοποίησε δὲ τοὺς παραφυλάττοντας τσοχαντζαρέους τοῦ Βεζύρου, οἱ ὅποιοι τὴν ἤρπασαν καὶ τὴν μετέφερον εἰς τὸ χαρέμι τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἀνετρέφετο διὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸ μέλλον. Ἡ ἀπαγὴ τῆς ὥραιας κόρης ἔφθεν εἰς ἀπελπισίαν τὸν δυστυχῆ πατέρα της, ὅστις παραφρονήσας καὶ ὀρυζας τάφον εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ σπιτιοῦ του διηλθεν ἐκεῖ μέσα τὴν ζωὴν του ἐπὶ καλοῦ ἰσχνος τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐπαγνύου τῆς Βασιλικῆς του.

Μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ σεράγι τῶν Ἰωαννίνων, ὅπου τὰ ὄργια ἐξηκολούθουν νυχθημερόν ηὔξησεν ἡ νεαρὰ Ἑλληνὶς διατηροῦσα τὴν πίστιν τῶν πατέρων της. Τὸ κάλλος της ἐξέπληττε πάντας ὅσοι τὴν ἐγνώρισαν εἰς τὴν πρώτην ἀνθησίν τῆς νεότητός της. τὴν περιγράφουν ὡς γυναικᾶ ἀκαταμαχῆτου ὠραιότητος. Ἡ το μετρίου ἀναστήματος. Ἡ ἐπιδερμὶς της ἦτο διαφανὴς καὶ στιλπνὴ, τὸ δὲ σῶμα της εὐκαμπτον ὡς κάλαμος. Ἡ κόμη της πλουσία ἔφθανε μέχρι τῶν κνημῶν της καὶ τὰ μάτια της εἶχον κάτι μελαγχολικόν, τὸ ὁποῖον συνεκίνει ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἠτένιζε. Φυσικώτατα ὁ Αλῆς ὅστις εἶχε προχωρήσει πλέον

εἰς τὴν ἡλικίαν, ἐτρώθη ἐκ σφοδρῶ τάτου ἔρωτος μόλις τὴν εἶδεν. Ἐπαθεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ Ἰταλοὶ ὀνομάζουν ἀμόρε σούμπιτο, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε καμμίαν σχέσιν μετὰς διαφόρους παραφορὰς τῶν ἐρώτων τοῦ Βεζύρου, εἶχεν οὗτος πρὸ πολλοῦ δηλητηριάζει τὴν πρώτην σύζυγόν του Ζιλιχάκω, καὶ εἶχεν ἀποθάνει ἡ δευτέρα του, θυγάτηρ τοῦ Καπλὰν πασᾶ τοῦ Δελβίνου. Ἐνυμφεύθη τὴν Βασιλικήν, ἡνέποιαν ματαίως ἐξήτησαν οἱ οἰκεῖοι του νὰ τὴν ἐκβιάσουν εἰς ἀλλαγὴν θρησκείας.

Αὐτὴ ἠρνεῖτο νὰ ἐξομώσῃ. Καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Τουρτουρῆ μίαν ἡμέραν μαυροφορεμένη καὶ κλαίονσα παρουσιάσθη εἰς τὸν Αἰὶν κρατοῦσα τὸν σταυρὸν καὶ τοῦ εἶπε·

— Βεζύρη μου τὸ σῶμα μου σοῦ ἀνήκει, ἀλλὰ καμμία δύναμις δὲν θὰ μὲ ἀναγκάσῃ ν' ἀλλάξω τὴν πίστιν μου.

Ὁ Αλῆς γοητευμένος ἀπὸ τὰ θέλητρα τῆς νεαρᾶς Ἑλληνίδος τὴν ἐπῆρεν εἰς τὰ γόνατά του. τῆς ἐπέτρεψε νὰ λατρεύῃ τὸν Θεὸν τῶν πατέρων της καὶ νὰ διατηρῇ παρεκκλήσιον εἰς τὸ σεράγι. Δεκάοκταετίς ἡ Βασιλικὴ ἔγεινε νόμιμος σύζυγός του καὶ ὑπῆρξε ἡ μόνη γυνή, ἡ ὅποια καθυπέταξε τὸν τρομερὸν τύραννον εἰς τὴν θέλησίν της. Οὐδέποτε ἀπεχωρίζετο ἀπ' αὐτῆς, καὶ πλησίον της μόνον ἀνελάμβανε ἡ ἀνῆσυχος ψυχὴ του κάποιαν γαλήνην. Οἱ αἱ σωζόμεναι εἰκόνας παριστοῦν αὐτὴν μαζί μὲ τὸν Αἰὶν, ὁποῖος ἀκουμβά τὴν κεφαλὴν του εἰς τὰ γόνατά της. Τὴν ἐπιροήν της ταύτην μετεχειρίσθη πάντοτε, ὅπως σῶζῃ τὴν ζωὴν τῶν καταδικασμένων εἰς θάνατον. Ὁ δὲ Μάνθος, ὁ Τουρτουρῆς καὶ ὁ Κολοβὸς πολλάκις ἔλυσαν δι

αὐτῆς πλεῖστα ἐθνικὰ ζητήματα. Πολλὰ δημοτικὰ τραγούδια ἀναφέρονται εἰς τὴν δύναμιν τὴν ὁποῖαν ἐξήσκει αὕτη ἐπὶ τοῦ Αἰῆ.

Ἐνὰ μάλιστα ἀποδίδει ψευδῶς αὐτὴν διαταγὴν, μὴ ἐκτελεσθεῖσαν τῆς περιπολήσεως τῶν Ἰωαννίνων. «Βασιλικὴ προστάζει βεζύρη Αἰῆ

πασᾶ

Βάλε φωτιά στὰ τόπια κάψε τὰ Γιάννενα».

Τὸ τραγούδι αὐτὸ ἐβλάστησε εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἰωαννίνων, ὅτε περιεφέρετο εἰς αὐτοὺς ἡ κεφαλὴ τοῦ Αἰῆ ἀποκολεῖσα εἰς τὴν μονὴν τοῦ Παντελεήμονος.

Ὁ Αλῆς εἶχε μύχιον πόθον ν' ἀποκτήσῃ μαζί της τέκνα. Ὁ ἱστορικὸς Ἀραβαντινὸς βεβαιώνει ὅτι τῇ προτροπῇ αὐτοῦ ἦλθεν αὕτη ἐπανελημμένως εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ ἐγγονοῦ του Μεχμέτ, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὅταν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς πολιορκίας ὁ Αλῆς μετέβη εἰς τὸ νησί τῆς λίμνης καὶ παρέμεινεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἡ Βασιλικὴ εὐρίσκειτο πλησίον του. Ὅταν δὲ συμπλακεῖς μετὰ τοῦ Κιόσε Μεχμέτ, ὅστις μετέβη νὰ τὸν ἀπονεφελίσῃ κρατῶν τὸ σουλτανικὸν αἰμάρι, διέταξε τὸν Θανάση Βάγιαν νὰ τὴν φοιεύσῃ, διὰ νὰ μὴν πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν σουλτανικῶν ἢ ἀγαπημένη του Βασιλικῆς, ὁ Βάγιας δὲν ἐξέτελεσε τὴν διαταγὴν, ἀλλὰ παραδοθεὶς, ἀπῆλθεν μαζί της εἰς τὴν Προδοσαν, ὅπου παρέμεινε μέχρι τοῦ 1830. Τὴν ἐκράτησεν ἐκεῖ ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις, διότι ἐπίστευαν ἀκραδάντως εἰς τὴν ὑπαρξίν της αὐτῶν, τῶν ὁποίων τὴν κρύπτειν ἐγνώ

ρίζε μόνον αὐτὴ. Αἱ γενόμεναι ὁμοῦ ἀνασκαφαὶ δὲν ἀπεκάλυψαν τίποτε ὁ δὲ Θανάσης Βάγιας ἐπιστρέψας εἰς τὰ Ἰωαννίνα ἔλεγεν ὅτι τὸ μυστικὸν εἶχεν ἀποκαλύψει μόνον εἰς τὸν Καποδίστην ἢ Βασιλικήν.

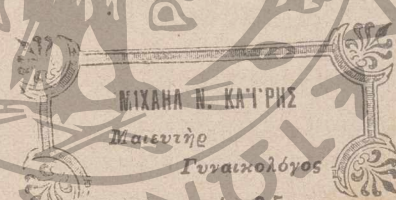
Εἰς τὸ Ναύπλιον τῷ ὄντι εἶχε μεταβῆ ἐπὶ Καποδιστρίου αὐτῇ. Διέτηρε τὸ δωρηθὲν κτήμα εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἐν Τριγκάλαις βοεβόδα. Ἐγκατεστάθη βραδύτερον εἰς τὴν κωμόπολιν Κατοχὴν. Ἡ σύζυγος τοῦ Ἀρτέμι Μίχου, ἡ ὁποία τὴν ἐγνώρισε προσωπικῶς ἔλεγεν ὅτι περιπεσοῦσα εἰς οἰνοποσίαν εἶχε καταναρτῇ εἰ ἀγνώριστος. Τὸ ἀγγελικὸν της πρόσωπον εἶχεν ἀπολέσει τὴν στιλπνότητά καὶ τὴν διαφάνειάν της ἐπιδερμίδος. Τριακοντούτις εἶχε διαυλακωθῇ ὑπὸ ρυτίδων. Διαρκῶς ἐπινεν οἰοφρεματώδη ποτὰ, ὅπως λησμονήσῃ τὸ ἐκπεσὸν μεγαλείου της. Ἐτραγουδοῦσε βαρκικὰ ἄσμαϊα καὶ κατέλγε πάντοτε εἰς τοὺς περιφήμους καταστάντας στίχους·

Εὐλὰ κατ' ἐμὴν Αἰῆ πασᾶ
καὶ βάλε τὸ φακίλι,

νὰ δῇ καὶ τὴ Βασιλικήν
ποῦ ἦν παντὶ τὴν Πόλιν.

Κατὰ τὸ 1635 ἀπέθανεν ἄγουσα τὸ 32 ἔτος εἰς ἀσθμὰν κατὰστασιν. Εἶχε πωλῆσαι ὅλα της τὰ κοσμήματα καὶ τὰς πλουσίας ἐσθῆτάς της ὅπως συντηρηθῇ. Πτωχὴ καὶ πάσχουσα ἐνεταπιάσθη εἰς τὴν Κατοχὴν, ἐκεῖνη εἰς τοὺς πόδας τῆς ὁποίας εἶσετο ὁ δυνάστης τῆς Ηπειροῦ.

Θ. ΒΕΛΛΙΑΝΤΗΣ

24 Προαστείου 3-5 μ.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΚΟΥΡΣΕΣ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΩΝ

Εἰς τὸ Παρίσι θὰ διοργανωθοῦν ὑπονοούμενων καὶ καύρσεις στρουθοκαμήλων (προσδεδμεμένων εἰς τὰ γνωστὰ ἐλαφρὰ δίτροχα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κἀθιγνται οἱ τζόκευ).

Πεντήκοντα περίπου ἐκ τῶν ταχυπόδων πτηνῶν παρηγγέλθησαν φαίνεται ἤδη εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικήν.

Αἱ κούρτες θὰ γίνωνται εἰς τὸ πεδῖον τῶν Βιγκενῶν. Θὰ ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς τοὺς θεατὰς κατὰ πάντων εἰς τὰς κυρίας, νὰ χαϊδεύουν τὰ διαγωνιζόμενα πτηνὰ (ὅπως συμβαίνει δηλ. μετὰ τὰ ἄλογα) διὰ νὰ μὴ τυχὸν παρασύρῳνται ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ νὰ τοὺς μαδήσουν μερικὰ ἐκ τῶν πολυτίμων πτερῶν των.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ

Μία μεγαλοπρεπὴς αεροπορικὴ «ἐπίδειξις» ἔγινε πρὸ τινος εἰς τὸ Παρίσι, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεταβάσεως

τῶν Βασιλέων τῆς Ρουμανίας. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Μπουρζὲ ἑκατὸν εἴκοσι γαλλικὰ ἀεροπλάνα ἐξετέλεσαν διάφορα γυμνάσια ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ρουμάνων Βασιλέων, τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Μιλλεράν, τοῦ κ. Πουανκαρέ καὶ ἄλλων ἐπιστῆμων. Τὸ θέαμα ἦτο ἐκτάκτως μεγαλοπρεπές. Εἰθαυμάσθη ἰδίως ἡ ἀπόλυτος τάξις, μετὰ τῆς ὁποίας ἔγιναν τὰ ἐναέρια γυμνάσια καὶ ἡ σταθερότης μετὰ τὴν ὁποίαν οἱ Γάλλοι ἀεροπόροι διηύθυναν τὰ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀεροπλάνα.

Ο εὐφήμεως γνωστός ὁμογενὴς ἐκ Σμύρνης ἱατρός
ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΓΪΖΙΔΗΣ
ΣΥΦΙΛΙΑΤΟΛΟΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰδικῶς σπουδάσας ἐν Παρισίοις τὰ Αφροδίσια εἰς τὰ Νοσοκομεῖα St. Louis, Necker, Lariboisiere, ἐφαρμόζει τὰς τελευταίας καὶ νεωτάτας μεθόδους τῆς ἐπιστήμης.

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του

21 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 21.- ΑΘΗΝΑΙ

Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς (παραπλευρῶς ὁφθ. κλινικῆς Χαλαμῆς)

Ὡραὶ ἐπισκέψεων

9—12 π. μ. καὶ 3—8 μ. μ

ΕΧΕΙ ΚΙ' Η ΖΩΗ ΧΑΡΕΣ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

τυπώθη σ' ἓνα κομψότατο τεύχος καὶ ἐκυκλοφόρησε ἓνα βιβλίο ῥάκι τοῦ τόσον ὡραϊαδρῶν τος Ὀδοιπορικοῦ Συνδέσμου «Η Ζωὴ μιᾶς τριετίας 1921—23. Μία ἑμίλια γιὰ τὸ σκοπὸ καὶ τὴν ἐξόχον τοῦ Συνδέσμου».

Τὸ δροσερό τοῦ περιεχόμενου εἶνε ἓνας ἀπολογισμὸς τῆς δρασεως τοῦ Φυσιολατρικοῦ Συνδέσμου. Οὐ βέλβαια ἀπολογισμοὶ κοινῶν Σωματείων γραμμένους ἀπὸ ἓνα Γεν. Γραμματέα.

Ἀλλ' ἀπολογισμὸς — τραγουδι γραμμένους ἢ μάλλον τραγουδιζόμενος ἀπὸ ἓνα αἰσθητικὸ ποιητὴ καὶ ἐνθουσιῶδη, πιστὸ τῆς ὥραιας θρησκείας τοῦ ὑπαιθρου, τὸν ἀγαπητὸ Στέλιο Χιλιαδάκη. Στὸ ἐλγασμένο καλλιτεχνικὸ βιβλίο τοῦ Ὀδοιπορι-

κοῦ, ἀντικρύζει ὁ ἀναγνώστης ποῦ δὲν ἔχει τὸ εὐτύχημα ν' ἀκολουθήσῃ στήν ἐκδρομὴν τοῦ τὸν πολιτισμένον ὅμιλον τοῦ Ὀδοιπορικοῦ ἓνα ὁλόκληρο πολιτισμὸν. Βλέπει εἰκόνες παλῶν ἐλληνικῶν τοπίων, ἀκούει χιλίων λογίων φωνῶν, φωνοῦλες καὶ φεγγαρολογήματα ἐρωτευμένων πιστικῶν τῆς Οὔτης καὶ τῆς Λιάκουρας, αἰσθάνεται νὰ τὸν χαϊδεύῃ ἡ μυρωμένη ἀνάσα τῆς Φύσεως. Θαμπώνονται τὰ μάτια τοῦ ἀπὸ ἓνα ὁλοκαίρι Ἡλίου ποῦ φαίνεται πῶς κολλυμπάει μέσα σὲ μιὰ ἀφάνταστη φωτοχαρὰ καὶ μαγεμμένος ἀκολουθεῖ τὸν τραγουδιστὴν συγγραφέα στήν ἀπολαυστικὴ περιόδευσιν τῆς Βλῆδας. Αὐτὸ ἀκριβὲς εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ ὡραίου βιβλίου. Μία ἀπολαυστικὴ ἐπίσκεψις τῶν πρὸς γραφικῶν ἐλληνικῶν τοπίων. Γυρνώντας τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου βλέπετε τὸ Χιλιαδάκη μετὰ τὴν περιήγησιν «ἀγαποῦσα τὸν» καὶ τὸν Ὀδοιπορικὸν σύγκλον τοῦ στὸν ὅμοιο νὰ σὰς παύσῃ μαζὶ τοῦ νὰ σὰς ἀνεβάξῃ στὰ κορφοβόδια στὴ Γαῶνα, στὸ Ταύγετο, στὸ Κάστρο τοῦ Βιλλαρδουνοῦ, νὰ σὰς κατεβάξῃ σὲ λακκίες καὶ ρεματιὲς νὰ σὰς περᾶν μέσα ἀπὸ λόγγους καὶ τσουμπάρια, νὰ σὰς φέρνῃ κοντὰ σὲ βασιλοσπαρμένους γιालοὺς γιὰ νὰ πετάξῃτε μετὰ τὴν ἰσχυρὰ καὶ τις ἄλλες πεταλοῦδες χαλάρειν τὰ κίματα,

νά σὰς δείχνῃ κρουσταλλένιες βρύ-
σες μὲ θεῖο νέκταρ κι' ὕστερα ἀπὸ
τόσες αἰσθητικὲς ἀπολαύσεις νὰ σὰς
δδηγῇ σὲ τόπους ἱερούς, σὲ σκο-
τεινὰ χαλάσματα, ὅπου ἀνθίσει κά-
ποτε ἕνας ἀρχαῖος πολιτισμὸς καὶ
ὅπου βασιλέψῃ μιὰ φορὰ κι' ἕνα καὶ
ρὸ παλῆα κι' ἀθάνατη δόξα.

Οσοὶ δὲ ξέρετε τι θὰ πῇ «Οδοι-
πορικὸς Σύνδεσμος». Οσοὶ δὲν εὐ-
τυχήσατε νὰ γνωρίσετε τὴν ἀγαπῇ
μένη μεγάλη οἰκογένεια τοῦ κάθε
Κυριακῆ καὶ κάθε γιορτῆ ἀφίνει τὴν
ἀγελαδοζωὴ τῆς πόλης ὅπως τὴν ὀ-
νομάζει ὁ φίλος Πασαγιάννης καὶ
τρέχει πρὸς τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς γυ-
ρεύοντας τὸ ξωτικό αὐτὸ ποῦ δὲ
ζυγώνει ττάς πόλεις. Οσοὶ δὲν εὐ-
τυχήσατε νὰ λάβητε μέρος στὴ γρα-
φικὴ καὶ δλόχαρη λιτανεία
τῶν πιστῶν τῆς θρησκείας τοῦ ὑ-
παίθρου, ἀξίξει νὰ διαβάσητε τοῦ-
λάχιστο τὸ βιβλιαράκι τοῦ Οδοιπο-
ρικοῦ. Κλείνοντας τὸ βιβλίον θὰ λυ-
πηθῇτε βέβαια γιατί δὲν ζήσατε κοί-
σεῖς πραγματικὰ τὴ ζωὴ μιᾶς τριε-
τίας» δὲν καταλάβατε τὴ χαρὰ τοῦ
υπαίθρου, δὲ νοιώσατε τὴν ἀληθινὴ
καὶ εὐμορφὴ χαρὰ τῆς ζωῆς, δὲ ντύ-
σατε τὴν ψυχὴ σας πραγματικὰ μὲ
τὸν πράσινο μανδύα τοῦ ἡ Φύση
χαρίζει σ' ἐκείνους ποῦ τὴν λατρεύ-
ουν μὰ θὰ παρηγορηθῇτε γιατί μπο-
ρεῖσατε ἔχοντας τὸ Χιλιαδάκη ὁδη-
γὸ καὶ σύντροφο, τὴν ψυχὴ τοῦ «Ο-
δοιπορικοῦ» νὰ ζήσητε φανταστικὰ
τοῦλάχιστο καὶ γιὰ λίγες στιγμὲς τὴν
ὥραία ζωὴ τοῦ υπαίθρου. Τὴ ζωὴ
τῆς ἀπολύτου χαρὰς καὶ τῆς υγείας.
Ὁ Χιλιαδάκης ἀφ' οὗ μᾶς γυρίζει σ'
ὅλη τὴν ἑλλάδα σὲ χωριουδάκια, σὲ
Παρόρια. σὲ Ἀγ. Γιάννηδες, σὲ Σπάρ-
τες κι' ἀφ' οὗ μᾶς ξεκουράζει σὲ δρο-
σοπηγῆς κοντὰ καὶ μᾶς φέρνει ὕστε-
ρα στὸ Μιστρά, στοὺς παράξενους

βράχους τῶν Μετεώρων, στοὺς Δελ-
φούς καὶ σ' ἔλους τοὺς τόπους ὅπου
ὑπάρχουν ἔχνη παλῆα: δόξας, μᾶς
ἀφίνει γιὰ λίγο νὰ καμαρώσωμε τὴν
ἑλλάδα μας καὶ ἀρχίζει τὴν ἀποκά-
λυψιν τοῦ αὐριανοῦ ἔργου τοῦ «Οδοι-
πορικοῦ». Μιὰ ἀποκάλυψη πολὺ ἀξι-
λογη.

Οσοὶ γνώρισαν τὸν ἐνθουσιασμόν
καὶ τὴν πίστη τῶ μελῶν τοῦ Οδοι-
πορικοῦ δὲν ἔχουν καμμιά ἀμφιβο-
λία ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἡ «Ζωὴ τῆς
Τριετίας». Τὸ μέλλον ἀνέκει στὸν
Οδοιπορικό. Πολὺ γλήγορα θὰ κα-
τορθώσουν οἱ ὀλίγοι, οἱ ἐκλεκτοὶ νὰ
προπαγανδίσουν τὴ ζωὴ τοῦ υπαί-
θρου καὶ νὰ μεταμορφώσουν τὴν ἑλ-
λάδα τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς γιορτῆς
σ' ἕνα τεράστιο «Οδοιπορικὸ Σύνδε-
σμο», ὅπως γίνεται σὴν Σουηδία,
στὴ Γερμανία καὶ στὴς χώρες γενι-
κὰ ποῦ ρίζωσε ὁ πολιτισμὸς βαθεῖα
στὴ ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ πολιτισμένη συντροφιά ποῦ ἐπα-
ναστάτησε κατὰ τῆς καφενοζωῆς καὶ
τοῦ ρωμέικου τεμπελχανισμοῦ μπο-
ρεῖ νὰ ὑπερηφανεύηται γιὰ τὸ ἔργο
τῆς.

Ἐδειξε πρώτη αὐτὴ τὸ δρόμο τῆς
ἀληθινῆς ζωῆς. Ἀπέδειξε ὅτι ἔχει κι'
αὐτὴ τῆς χαρὲς τῆς. Καὶ ὅτι κοντὰ
στὴ χαρούμενη Φύση δένεινε κλάμ-
μα ἡ ζωὴ, μὰ ἕνα γέλοιο κι' ἕνα
τραγοῦδι.

ΔΗΜ. ΖΩΤΟΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΝ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΟΥ

55 Γ' Σεπτεμβρίου (Ισόγειον) 55

Εργασία ἡγγυημένη

ΠΑΡΕΡΓΑ

Ο ΑΔΑΜ ΚΑΙ Η ΕΤΑ

Μιὰ μέρα ποῦ ὁ πλάστης μας
ἐξύπνησε μὲ κέφι,
τὸν μακαρῆτα τὸν Ἀδάμ,
νὰ τὸν σιμῶσῃ, γνέφει

κι' ὅλος φροντίδα τὸν ρωτᾷ.
Καὺμέν' Ἀδάμ! Πῶς εἶσαι;
Μονάχος βλέπω τριγυρνᾷς;
μὰ δὲν στενοχωρεῖσαι;

Χωρὶς κανένα σύντροφο
γυρίζεις τὰ σοκάκια,
μὴ μοῦ βαστάξης τοῦ φτωχοῦ
ἐμένα, κάμια κάμα,

ἐγὼ πολὺ σὲ σκέπτομαι
καὶ σένα κακομοῖρη
πῶς νὰ γλυτώσῃς ἀπ' αὐτὸν
τὸν βίον τὸν μονήρη

θέλω, ἀφ' οὗ συντρόφισσα
ἔχει καὶ τὸ κουνούπι
ἔλα νὰ δῆς σοῦ τοῖμάδα
ξεχωριστὸ καλοῦπ.

Μὰ ὁ Ἀδάμ σὰν τ' ἀκούσε
κι' ἀκόμα πρὶν σιμῶσῃ
ἐγνωίωσε καὶ μέσα τον
ποῦ πρὶν δὲν ἔχει νοιώσῃ.

Ἀλήθεια! Κάτι τοῦλειψε,
μὰ τείτανε ὡς τόσο;
Ὁ νοῦς του δὲν ἐπήγγαινε
νὰ τὸ σκεφθῇ καμπόσο

καὶ ὅλο ἕνα τρογυρνᾷ
στὸν νοῦ του. Μὴ τὸ μῆλο;
Μὴ τίποτ' ἄλλο τοῦλειπε;
Μὴ τῆς συκῆς τὸ φύλλο;

πάχνει κ' ἦταν σ' ἡ θέσι του.
κανεὶς δὲν τῷχει πάρει
τῷχε δεμένο μὲ μυριάς
τὸ λιγερό κλωνάρι.

Μὰ τεῖν' αὐτὸ ποῦ τοῦλειπε;
Φοιχτὸ μὰ τὴν ἀλήθεια
κι' ὅμως μιὰ ἀταστάτωσι
νοιώθει βαθεῖα στὰ στήθεα.

Τώρα δὲν εἶνε ξέγνωιστος
τὸ στήθος του χτυπάει
νοιώθει ἡ εὐτυχία του
πῶς τοῦφανε καὶ πάει.

Εἶδ' ὁ θεὸς τὸν πονοτον
καὶ τὸν καταλυπῆθῃ
μὲ μιὰ ματιά τὸν γάρκωσε
κ' ἐκεῖνος ἐκοιμήθη.

Τότε μὲ τὸ νυστέρι του
βγάζει δυὸ τρεῖς πλευράς του
ἀπ' τῆ ξερβιάτου τῆ μεριά
καὶ μέρος τῆς καρδιάς του

τὰ ποίρνει εἰς τὰ χεῖρα του
γαὶ πρὶν ὁ Αἰδὰμ ξυπνήσῃ
χωαῖς καιρὸν ἀνώφελα
πολὺν νὰ δαπανήσῃ

παίρνει καὶ χῶμα κόκκινο
ἀπὸ τῆ γῆ καθάριο
ρίχνει νερὸ προσεχικὰ
κάμνει πολὺν ἀνέρο

καὶ τὰ ζυμώνει γρήγορα,
τὰ βάζει στὸ καλοῦπι
τὸ σφίγγει μιὰ στὴ φόρμα τους
κί' ὅσο νὰ πῆς κουνουπί

τὴν Εὐα τοῦ τῆ σκάρωσε,
τριοῦ μμορφῇ, πανώρηα

καὶ πίσω σ' ἔνα παραβάν
τὴν κρύβει πέρα χώρησ,

ὁ Αἰδὰμ ξυπνᾷ ἀνήσυχος
σὰν κἀτι τοῦ μωρίζει,
τρέχων γοργὰ σὶ τὸν Παραβάν.
τὴν Εὐα ἀντικρύζει.

Μόλιν τὴν βλέπει, ἔξαλλος
τρέχει ἀπάνου, κάτου,
φωνάζει, σκούζει σὰν τρελλός,
δακρύζ' ἀπ' τῆ χαρά του

—Ω; Νά Αὐτὸ δὲ μοῦ λειπε,
τώρα καλὰ τὸ νοιώθω!
Σ' εὐχαριστῶ Θεοῦλη μου
ἄλλο δὲν ἔχω πόθο.

Κ' ἐκείνη τὸν ἀγκάλιασε
τρελλὸν ἀπ' τῆ χαρά του.
Ἀπὸ ἀγάπῃ ἄραγε;
Ἡ μέτραε τὰ πλευρά του;

ΑΘ. ΖΩΓΡΑΦΙΔΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ Ε. ΔΕΚΟΥ

ΚΟΜΙΣΘΕΝΤΩΝ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΜΟΔΕΛΛΩΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΑΝΤΙ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

1) Πρὸς τοὺς γονεῖς.

1) Μὴ ἀναμένετε τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων σας μόνον ἐκ τοῦ σχολείου. Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς ἀνατροφῆς πρέπει νὰ δοθῶσιν οἰκογεν. Ἡ παιδεία εἶνε μὲν ἰσχυρὸν μέσον διαπαιδαγωγήσεως τῆς νεολαίας, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ πρὸς πλήρη αὐτῆς μόρφωσιν. Ἐπειδὴ ὡς γίνεται σήμερον, ἡ ἐν τοῖς σχολείοις διδασκαλία εἶνε μᾶλλον τυπικὴ καὶ ἀνούσιος, πρέπει τὰς δάσεις τῆς ἀνατροφῆς, τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς ἀρετῆς νὰ θέσωσιν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων οἱ γονεῖς καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ κυρίως διὰ τοῦ παραδείγματός, τὸ παράδειγμα εἶνε τὸ ζωηρότερον καὶ πρακτικώτερον τῶν μαθημάτων. Ὁ γὰρ βλέπει καὶ ἀκούει ὁ παῖς ἐν τῷ οἴκῳ ἐκεῖνο ἐγκολποῦται ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον. Διὰ τοῦτο πατήρ καὶ μήτηρ, ὁ φείδων νὰ εἶνε πολὺ προσεχικὸς εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις καὶ εἰς τοὺς λόγους τῶν ἐν γένει, ἡ δὲ συμπεριφορὰ τῶν εἶνε λεπτὴ καὶ ἀμεμπτος, ἂν θέλωσι καὶ τὰ τέκνα τῶν ἐπίσης νὰ γίνωσιν ἐγγεῆ καὶ ἐνάρετα.

2) Πρέπει νὰ παρακολουθῆτε τῶν τέκνων σας τὴν συνανατροφήν καὶ ἐκτός τοῦ οἴκου, διότι ἡ ἐπικοινωνία μετὰ καλῶν ἢ κακῶν συντρόφων πολὺ ἐπιδρᾷ ἐπ' τῆς διαγωγῆς τῶν.

) Πρέπει νὰ ἐνδιαφερόσθε καὶ περὶ

τῶν ἐν τῷ σχολείῳ προδόντων τῶν, νὰ μεταβιῇτε κατὰ καιροὺς εἰς τὸ σχολεῖον καὶ νὰ διαπυθάνησθε περὶ τῆς πορείας τῶν ἐν γένει.

4) Παρακολουθεῖται ἐπιμελῶς τὴν κλίσιν τῶν καὶ ἀναλόγως τῶν ἀπερ διαθέτετε μέσων χρησιμοποιεῖτε αὐτὴν ὅπως ἐξασκηθῶσι καὶ τελειοποιηθῶσιν ἀναλόγως ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἀπωτέρου μέλλοντός τῶν.

5) Ἡ πρὸς αὐτὰ στοργὴ σας δὲν πρέπει νὰ χωρῇ μέχρι τοσοῦτου ὥστε νὰ μὴ θέλητε νὰ τὰ χωρίσθῃτε προκειμένου περὶ τοῦ νὰ ἀποσταλῶσι μακρὰν ὁδὸν χάριν σπουδῶν ἢ ἀγαθίας. Μόνον κακῶς ἐννοουμένη ἀγάπη δύναται νὰ κρατήσῃ διαρκῶς τὰ τέκνα πλεῖστον τῶν γονέων τῶν παραδιδάσκοντα, ὅτε σημαντικῶς τὸ μέλλον τῶν.

6) Ἐὰν ὁ παῖς δεικνύῃ σημεῖα προαγωγῆς καὶ ἐπιδόσεως, δὲν φαίνεται δὲ ἀγνώμων πρὸς τὴν φιλοστοργίαν τῶν γονέων καὶ ἐὰν ἐπιτρέψουσιν οἱ γονεῖς σας πρέπει νὰ φροντίσῃτε παντὶ τρόπῳ ν' ἀποσταλῇται αὐτὸν ἐκ τῆν ἀλλοδαπῆν, ὅπως σπουδᾷ τὰς τέχνας τὰς ἢ ἐπιστήμην ἀπανακμήσῃ εἰς τὴν πατρίδα του κατηρητισμένος καταλλήλως καὶ ἱκανὸς εἰς τὴν ἐξασκῆσιν ἀξιοπρεπεῖς τιμῆς κερδοσκοπικοῦ ἐπιγυγέματος.

7) Ἐὰν τοιοῦτοτρόπως μορφωθῇ καὶ

καταστή ανεξάρτητος ο νέος δὲν ἔχετε ἀνάγκην, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα τῆς ὑπανδρείας του νὰ συνανώσῃς τὴν τύχην του μετὰ νέας πολυφύερου, μὴ παρουσιαζούσης ζηλευτὰ ἡθικά προτόντα, ἐκ τῶν γονέων τῆς ὁποίας ν' ἀγαμένη καὶ ἄλλην ἐν τῇ μέλλοντι ὕλικήν ὠφέλειαν. Ο γάμος πρέπει νὰ παύσῃ νὰ ἴναι μέσον κερδοσκοπικόν. Ο νέος θέον νὰ νυμφευθῇ μετὰ νέας ὅσον ἐνεστὶν εὐειδούς, εὖ ἐγμένως, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον καλῶς μεμαρφημένης τῆς ὁποίας σχετικῶς καὶ οἱ γονεῖς νὰ εἶνε εὐγενεῖς καὶ ἐνδραστοί, διότι τὰ χρήματα οὐ μόνον τῶν γονέων ἀλλὰ καὶ τῶν προγόνων.

8) Εὖν ἔχετε πλειοτέρους τοῦ ἐνός υἱούς, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἀποκαταστάσεως των μόνον τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν νὰ κρατήσῃς μεθ' ὑμῶν, ἀκείνον, μεθ' οὗ ἐλπίζετε ὅτι θὰ δυνηθῇτε νὰ συζήσητε κάλλιον, πᾶντας δὲ τοὺς ἄλλους νὰ χωρίσητε κάμνοντες αὐτοῖς ἰδιαίτερα οἰκήματα. Ο τοιοῦτος τρόπος εἶνε πολλαχῶς ὠφέλιμος, πρῶτον διότι δὲν ὑπάρχει φόβος δυσαρμονίας καὶ προστριβῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων μελῶν τῆς οὕτω σχηματισθισομένης νέας οἰκογενείας, δεύτερον ὅτι συνειθίζει τις νὰ ἐξυπηρετῇ τὰς ἀνάγκας του μόνου καὶ τρίτον διότι θὰ εἴνε ανεξάρτητος μὴ ὄν ἡναγκασμένος νὰ ζῇ κατὰ τὰς ὁρέξεις καὶ ἀπαιτήσεις τῶν ἄλλων.

9) Εργάσθητε ἐπιμελῶς καὶ ἀναλόγως τῶν σωματικῶν καὶ διανοητικῶν σας δυνάμεων, κανονίσατε τὰ ἔξοδα ἀναλόγως τῶν ἀπαλαυθῶν σας φροντίζοντες πάντοτε νὰ ἔχητε καὶ ἐν σχετικὸν περίσυμα, δι' οὗ νὰ δυνηθῇτε νὰ ἀντικρύσητε πᾶσαν ἀπρόβλεπτον ἀνάγκην καὶ ἐν γένει ζῆτε κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἦσθε ἀνε-

ξάρτητος οικονομικῶς, νὰ μὴ σχηματῇτε χρέη καὶ νὰ μὴ ἔχητε ἀνάγκην τῆς ὕλικῆς ὑποστηρίξεως τῆς γυναικὸς τῶν τέκνων σας ἢ οἰσθητέτε ἄλλου ἐκ τῶν συγγενῶν σας. Τότε μόνον κατορθοῖ τις νὰ ἔχῃ τὴν συναίσθησιν ἐπαναπαυμένην τὸ μέτωπον ὕψηλόν καὶ νὰ ἦνε ἡσυχὸς διὰ τὸ μέλλον. Ἐννοεῖται ὅτι οὕτως σπάταλος οὐτε φιλάργυρος πρέπει νὰ ἦνέ τις, ὅσον ἐνοχὸς εἶνε ὁ σπάταλος πατήρ, ὁ ὅν ἐν χλιδῇ καὶ ραστώνῃ ὁμὴ κηδόμενος τῆς τιμῆς καὶ τοῦ μέλλοντος τῶν υἱῶν, τόσον ἀξιοκατάκριτος εἶνε ὁ γονεὺς ὁ στεργῶν καὶ βασανίζων ἑαυτὸν διὰ νὰ καταλιπῇ ὡς ὁλόν τε πλείονα περιουσίαν εἰς τοὺς υἱούς του, ὑπάρχουν τόσα παραδείγματα ἀγνομόνων υἱῶν γαμβρῶν, οὐδ' ἐπ' ἐλαχιστον ἀνταποκριθέντων εἰς τὴν φιλοστοργίαν καὶ τὴν πρόνοιαν τῶν πατέρων καὶ πνυθρῶν των.

Γνωρίζω ἕνα, μὴ καταλιπόντα ἄρρενα διάδοχον, εἰς ὃν οἱ τρεῖς γαμβροὶ αὐτοῦ, παρὰ τὴν καταλειφθεῖσαν αὐτοῖς ἀδρανῆ κληρονομίαν, δὲν ἠξιώθησαν ν' ἀνεγείρουν αὐτῷ οὐδὲ μνημεῖον ἀνάλογον. Ὡστε ἔστε μὲν προνοητικοὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων σας, ἀλλ' ὅχι μέχρις ὑπερβολῆς στεργόντες ὑμᾶς τῶν ἀναγκαίων ἀπολαύσεων τοῦ βίου ἢ καὶ κινδυνεύοντα νὰ πάθητε κατὰ πολὺ χειρότερον.

Διὰ Θεραπείαν

Καταρράκτου, Στραβισμού (ἀλ-
λουθωρίας) Τραχωμιάτων κ.τ.λ.
δυνιδώμεν τὴν τελείαν Κλι-
νικήν

κ. Σπύλιον Χαραμῆν

τ. ὠφηγητοῦ ὀφθαλμολόγου
27, Μενάνδρου 27.

Τηλεφ. 654

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΟΥ ΥΛΙΣΜΟΥ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

«... Διὰ τὰ τυχερὰ παιγνίδια εἶναι ἀπηγορευμένα, καὶ δὲν ἀπαγορεύεται στίς γυναῖκες νὰ πατατοῦν μετὰ τὴν προκλητικὴν ἐκείνην πολυτέλειαν, μετὰ τὰ φορέματα ἐκεῖνα ποῦ σκανδαλίζουν, ποῦ διεγείρουν τὴν ἡδυπάθειαν; Αἱ γυναῖκες αὐταὶ εἶναι χιλιάκις ἐπικινδυνώδεστεραι ἀπὸ τὰ τυχερὰ παιγνίδια...»

Τολστόι*

Μοι ἐδόθη καὶ ἄλλοτε ἡ εὐκαιρία νὰ ὁμιλήσω ἀπὸ τῶν σιγηλῶν τοῦ «Θησαυροῦ» περὶ τῆς σημερινῆς πολυτελείας, καὶ νὰ καταφερθῶ ἐναντίον αὐτῆς.

Μετὰ τὴν δὲ τὴν λεπτότητα μετὰ τὴν ὁποίαν προσεπάθησα νὰ χεῖρισθῶ τὸ ζήτημα, μ' ἔβλεπον ὅτι εἰς ἐπικουρίαν μου ἐπεκαλέσθη καὶ τὸν Οὐγγὼ καὶ τὸν Τολστόν, μὲ ὅλον τοῦτο, λέγω, δὲν διέφυγον τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον εἶχον προῖδει, τοῦ νὰ θεωρηθῶ δηλαδὴ ὁπισθοδρομικός...;

Δὲν προτίθεμαι βέβαια νὰ δικαιολογηθῶ ἢ καὶ νὰ πείσω τίνας περὶ τοῦ ἐναντίου... τοῦναντίον μάλιστα θὰ ὁμιλήσω σήμερον ὀλίγον τι ἐλευθεριώτερον περὶ τοῦ σημερινοῦ θεσμοῦ τῆς πολυτελείας, ἀδιαφορῶν

κατὰ πόσον θὰ θεωρηθῶ ὡς ἔχων ὁπισθοδρομικὰς ἰδέας ἢ οὐ... Ἐλεγε γινῶσκοντες τότε ὅτι ἡ σημερινὴ πολυτέλεια ἔχει καταστή πλεόν θρησκεία ἀληθῆς, ὅτι τείνει νὰ ἐγκολπωθῇ πᾶσαν χίμαιραν καὶ ἀνοησίαν... καὶ ὅτι κατὰ τὸν Τολστόν ἡ τοιαύτη πολυτέλεια θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὸν «τέλειον σωματικὸν καίπνευματικὸν ἐκφυλισμόν»... ἀλλὰ μήπως τοῦτο δὲν εἶναι πραγματικότης; Μήπως δὲν εἶναι τοῦτο ἡ ἀλήθεια; Καὶ εἶναι λογικὸν λοιπὸν νὰ θεωρηθῶ ὁπισθοδρομικός διότι ἀπλῶς ἐξέφραζα μίαν ἀλήθειαν; ... Απαγε!..

Αἱ ἐπιθυμίαι λοιπὸν, ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ ὑπερηφάνεια ὑπερισχύουσιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐγέννησαν αὐτῷ καὶ γεννῶσι τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς πολυτελείας...

Δὲν δύναμαι βέβαια νὰ ισχυρισθῶ ὅτι ἡ πολυτέλεια δὲν εἶναι ποῦνα τινα νόμιμον σύστασιν... Ἀλλὰ τε τοῦ ἀνθρώπου σῶμα μετὰ τὴν αὐτοῦ παραδείσου πτώσιν του, ἀπέβαλε τὴν φυσικὴν ὡραιότητα, καὶ τότε μόνον φαίνεται ὡραῖον, ὅταν κοσμηθῇ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς αἰδοῦς, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ εἰς πολιτισμὸν προηγμένος ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ περιβολήν...;

* Α. Τολστόν. Σονάτα τοῦ Κρόυτσεφ σελ. 40.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται σήμερον πε-

ρι τῆς πολυτελείας αὐτῆς ἥτις εἶναι συνέπεια τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. . .

Πρόκειται περὶ τῆς πολυτελείας ἐκείνης, ἥτις εἶναι καθαρὸς καρπὸς τρέλλας, ἥτις εἶναι προϊόν τῆς φαντασίας πέντε καὶ δέκα παρισυνών δημιουργῶν τῆς ντερινιέρ γκρι ντέ μὸδ, ἡ ὁποία δαίνει καλπάζουσα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑλιστικοῦ ιδεώδους.

Σήμερον πᾶν ὅ,τι πολυτελὲς πᾶν ὅ,τι περιττὸν, τοῦτο καὶ ἄρεστόν, τοῦτο καὶ μετὰ μανίας ἐπιδιώκεται. . . Naί! μετὰ μανίας, . . . δὲν εἶναι τοῦτο ὑπερβολή... εἶναι ἀλήθεια, καὶ τρανὴ ἀπόδειξις αὐτῆς, μία ἐπισκόπησις τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν... Πᾶσαι ἐπληρώθησαν καταστημάτων εἰδῶν πολυτελείας...

Περὶ τὰ διάφορα εἶδη τῶν εἰδῶν τῆς πολυτελείας περιστρέφεται ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων...

Εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν ἀνθρώπων ἡ μᾶλλον τὴν ὁλότητα αὐτῶν ἡ πολυτέλεια ἀπασχολεῖ τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς των...

Εφθάσε σήμερον ἡ πολυτέλεια αὐτῇ, ἡ προκλητικῇ, ἡ χαρίεσσα, ἡ ἐκθαμβωτικῇ, ἡ ἄσκοπος, νὰ παραγκωνίσῃ μετὰ περιφρονήσεως τὴν μέριμνάν των ἀναγκαιῶν.

Πολλοί, πλείστοι... Μπα τί λέγω; ὅλοι μας ἐλάχιστα φρονίζομεν περὶ τῆς τροφῆς καὶ τῆς διαίτης ἡμῶν, προτιμῶντες νὰ δαπανῶμεν ἀφειδῶς εἰς τὴν ἀπόκτησιν περιττῶν μὲν καὶ μὴ ἀναγκαιῶν κατ' οἰκίαν, πολυτελῶν ὅμως καὶ ἐπομένως... ἀπαρατήτων κατὰ τὴν κρίσιν μας καὶ τὴν ἰν λογικὴν...
ρὸν ἰὼ ὄντι!!

Χωρὶς καὶ νὰ τὸ ἐννοήσωμεν περὶβάλλομεν τὴν πολυτέλειαν μὲ τὸν κοινωρικὴν ἀνάγκην,

Καὶ σήμερον ἡ πολυτέλεια φέρεται πρὸς ἡμᾶς τυραννικῶς, ἀδυσωπῆτως... Εκμεταλλεύεται τὴν ἀδυναμίαν μας...

Δανεῖζεται ἐπιχειρήματα ἰσχυρὰ ἵνα πείσῃ, ἵνα ἀποσπάσῃ, ἵνα προσηλυτίσῃ... Μετριάσατε τὴν πρόσδόν μου, καγχάζει εἰρωνικῶς, καὶ θὰ ἴδῃτε πάραυτα μηχανὰς διαλυομένας, ἐπιστήμας καὶ τέχνας ἐκμηδενιζομένας, τὴν δυστυχίαν εἰσερχομένην, σ' ὅματα πεινῶντα, κραυγὰς ὀδύνης πληρούσας τὸ σύμπαν, τὸ κακούργημα ἐξαπλούμενον... καὶ τίς οἶδε; καὶ ἐπαναστάσεις ἴσως...

Καὶ κατ' ὁρθὸν ἡ πολυτέλεια, μὲ τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ νὰ μᾶς ἐπιβληθῇ νὰ μᾶς καταστήσῃ ὑπογείριά της. Καὶ οὕτω ἡ πολυτέλεια ὀργιάζει εἰς βάρος μας, κυριαρχεῖ κατακτιῶσα ἑδαφός.

Εκ μᾶς τάξεως τῆς κοινωνίας ἐξαπλοῦται εἰς πάσας τὰς λοιπὰς... Διότι ἡ πολυτέλεια σήμερον δὲν εἶναι προνόμιον τῶν πλουσίων, δὲν ἐπιβάλλεται μόνον εἰς αὐτοὺς... ἡ σημερινὴ πολυτέλεια ἄξιοι παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀπλοῦ ἐργάτου, τοῦ μόλις ἐπαρκούντος εἰς τὰς καθημερινὰς δαπάνας τοῦ βίου του, περιβολὴν ἀξίαν ἑνὸς τελείου δανδῆ, ἄξιοι παρ' αὐτοῦ νὰ κανονίσῃ τὰ τοῦ βίου του σύμφωνα μὲ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς μόδας.

Οὕτως ἐξαπλοῦται τὸ κράτος τῆς πολυτελείας, αὐξάνονται αἱ δαπάναι ὀλιγοστεύει ἡ διατροφή, διαρρέει ἡ περιουσία — εἰς τὸ ἐξωτερικόν —...

μαζὶ δὲ μὲ τὴν διαρροὴν τῆς περιουσίας φυγαδεύεται ἡ εὐτυχία καὶ ἡ χαρὰ, ὑπείσρχεται ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἀνθηκτικότητα, καὶ ἀντὶ προόδου κοινωνικῆς, ἡ πανώλης αὕτη, ἡ πολυτέλεια, ἡ πληγὴ αὐτὴ τῆς κοινωνίας, παρεισάγει τὴν ἀτροφίαν σωματικὴν τε καὶ πνευματικὴν, τὸν ἐκφυλισμὸν τὴν ἐκλυσιν τῶν ἡθῶν τὴν ἀποσύνθεσιν.

Ἡ πολυτέλεια ἡ σημερινὴ ἥτις προσιδάξει μᾶλλον εἰς ἐγωιστικὸν λαόν, ἡ τὸσον λαμπρὰ, ἡ τὸσον προκλητικῇ, ἡ χαρίεσσα, ἡ ἐκθαμβωτικῇ, εἶναι ὡς ἡ τίγρις, φέρει λαμβάνοντα ἐνστικτικὰ ἄγρια, εἶναι θηρίον κατατρώγον τὸν ἄρτον τῶν πεινῶντων, καὶ πίνον τὰ δάκρυα τῶν κλαιόντων.

Κατὰ τοῦ θηρίου τούτου νομίζω ὅτι ὅλοι πρέπει ν' ἀντεπεξέλθωμεν..

Ἀς μὴ παρεξηγώμεθα...

Οὐχὶ πόλεμος κατὰ τῆς εὐπρεποῦς κομψότητος... οὐχὶ πόλεμος κατὰ

τοῦ ὡραίου, ἀλλὰ πόλεμος ἐπίμονος κατὰ τῆς πολυτελείας, κατὰ τῆς ἀσκόπου δαπάνης εἰς πράγματα περιττὰ καὶ ἄχρηστα, αἵτινα ἐκνευρίζοντα τὰς οἰκογενεῖας καὶ ἀπωθοῦντα τὸ χρῆμα ἀπ' αὐτῶν καὶ τῶν κοινωνιῶν, ἐπεξεργάζονται ἀληθῶς τὸν ὀλεθρον καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς εὐτυχίας, . .

Πόλεμος κατὰ τῆς πολυτελείας, ἄλλως τε ὅπως λέγει καὶ ἡ Μαρία Κοττέν εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἔργα της, στὴ Μαλβίαν «Οὐχὶ εἰς τὴν πολυτέλειαν, ἀλλ' εἰς τὴν φιλοκαλίαν ἐγκτεται τοῦ στολισμοῦ τὸ μυστικόν». Κατορθώσατε νὰ ἐνδύσθε μὲ φιλοκαλίαν καὶ οὐχὶ μὲ πολυτέλειαν, καὶ θὰ συμφωνήσετε καὶ σὺς ὅτι δὲν ἔχει διόλου ἄδικον ἡ Κοττέν.

Μαροῦσι

ΣΠ. Χ. ΠΑΠΑΘΩΜΑΣ

ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ
ΤΟΝ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ ΘΗΣΑΥΡΟΝ

400 σελίδες ποικίλης ὕλης εἰς κομψότατον χρυσοῦς δέμιον τεύχος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὰ πτόκια καὶ τὰ γραφεῖα μας

Χρυσόδετος δρ. 12,50 — Χαρτόδετος 8,50

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἐλευθέρως ταχυδρομικῶν τελῶν

ΦΙΛΑΤΕΛΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Αγγέλου)

Η ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΗΣ

Η ὑπὸ τῆς Ολλανδικῆς Φιλατελικῆς Εταιρίας διοργανουμένη γραμματοσημολογικὴ ἐκθεσις ἐν Χάγη, θ' ἀρχίσῃ τὴν 17ην καὶ θὰ λήξῃ τὴν 17ην Σεπτεμβρίου 1924. Η ἐκθεσις αὕτη θὰ γίνῃ εἰς τὰς μεγάλας αἰθούσας τῆς Εταιρίας «Πώλοχρυστόντιο» καὶ θὰ περιλάβῃ γραμματοσήμα, ταχυδρ. δελτάρια, λευκώματα γραμματοσήμων, γραμματοσημολογικὰ περιοδικὰ καὶ ἀντικείμενα.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκθέσουν ἀντικείμενα δύνανται νὰ ἀποστέλλωσι δῆλωσιν συμμετοχῆς πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Εκθέσεως, μέχρι τῆς 30ῆς Ιουνίου 1924. Τὰ ἐκτιθέμενα ἀντικείμενα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν, οἱ ὅποιοι πληρώνουν φόρον 3 φιορινίων κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ιταλία.

Πρό τινας ἐξεδόθησαν 2 ἀνομνηστικαὶ σειραὶ ἐκ 14 γραμματοσήμων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Φιοῦμε.

Αἱ ἐκδοθεῖσαι σειραὶ ἀνέρχονται εἰς 10000.

Λιθουανία.

Τὰ περισσότερα τῶν ἐν χρήσει γραμματοσήμων τῆς χώρας ταύτης ἐπεσφραγίσθησαν διὰ νέας ἀξίας, διπλασιασθείσης, πρὸς ὄφελος τῶν ὁρφατῶν τοῦ πολέμου.

Σιάμ.

Η πρό τινας κυκλοφοροῦσα σειρά εἰδικῶς διὰ τὴν Ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν ἀποτελεῖται ὑπὸ τὰς ἐξῆς ἀξίας· 10, 15 καὶ 30 σάτανγκς, 1, 2, 3, 5, 10 καὶ 20 τόκαλ.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην 19 Ἀπριλίου ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν, εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τῶν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων τοῦ Βύρωνος, τὴν ἐκδοσιν τῶν ὁποίων εἶχομεν ἀναγγεῖλαι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 59 τεῦχος.

Τὰ γραμματοσήμα ταῦτα δύο τὸν ἀριθμὸν 80λεπτον καὶ 2δραχμον εἶναι καλλιτεχνικῶς ἐκτυπωμένα ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τῆς Εταιρίας Bradbury wilkinson Co Ltd,

Η ποιότης τοῦ χαρτοῦ εἶναι ἀρ-

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

κατὰ καλὴ καὶ αἱ εἰκόνες εἶναι θαυμασίως ἐκτυπωμένα.

Τὸ 80λεπτον εἶναι χρώματος ἀνοικτοῦ μπλέ καὶ ἔχει ὡς εἰκόνα τὴν προτομὴν τοῦ λόρδου Βύρωνος, τὸ δὲ 2δραχμον χρώματος διὰ τὴν κεντρικὴν εἰκόνα μέλανος καὶ διὰ τὸ περιθώριον βιολέ.

Η εἰκὼν τοῦ 2δράχμου παριστᾷ τὴν ἀποδέξασιν τοῦ λόρδου Βύρωνος εἰς Μεσολόγγιον (7 Ιανουαρίου 1824). Ἀμφότερα φέρουσιν ἄνω τὰς λέξεις ΕΛΛΑΣ, γύρω δὲ καὶ κάτω τοὺς ἀριθμοὺς 1824—1824, τὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ τὰς λέξεις «Λόρδος Βύρων» ἀγγλισί.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν γραμματο-

σήμων τούτων ἀποκτῶμεν δύο ἀληθινὰ καλλιτεχνικὰ γραμματοσήμα, τὰ ὁποῖα θὰ προξενήσιν μεγάλην εὐχαρίστησιν εἰς τοὺς γραμματοσημοφίλους ὅλου τοῦ κόσμου.

Συνιστῶμεν ὅπως ἡ διανομὴ γίνεταί εἰς μεγαλείτερον ἀριθμὸν, ἀφοῦ ἄλλως τε ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐκδόσεως εἶναι μέγας (5 ἑκατομμύρια), ἵνα μὴ δημιουργηθῇ ἐκ νέου τὸ σκάνδαλον τῶν γραμματοσήμων τῆς Επαναστάσεως.

Ελπίζομεν ὅτι τὸ Υπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας θέλει μεριμνήσει διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΓΓΕΛΟΥ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζωρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

Συνεργασία κυρίας Ε. Α. ΚΑΜΠΑ ἱατροῦ Γυναικολόγου.

Ακτινοσκοπήσεις, Ακτινοθεραπεῖαι, Ακτινογραφίαι,

Μηχανοθεραπεῖαι, Διαγνωστικὴ, Χρόνια νοσήματα

Θεραπεύονται ἀνευ φαρμάκων εἰμὴ δι' ἰδιαίτερας ὁλως μηχανικῆς μεθόδου, ἀνωδύνου καὶ ἀνγκυφιστικῆς, πλείστα ὅσα χρόνια νοσήματα δυσίατα ἢ καὶ ἀνίατα μέχρι σήμερον θεωρούμενα ἴτοι.

Ρευματισμοί, Ισχυαλγίαι, Στόμαχικά, δυσκοιλιότης, Προστατίτις, Ψαμμιάσις, Αὐπνία, Αναμία, Εξηντλημένοι ὁργανισμοί, Παράλυσεις, Συρίγγια, Ατονα ἔλκη, Πολυσαρκία, Αἱμορροΐδες κτλ.

Προλαμβάνεται καὶ σημαντικῶς βελτιώνεται ἡ Ἀρτηριοσκλήρωσις

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τοκετοί, Στείρωσεις, Μητροειδές, Χρόνιοι κατάρροι, Συρίγγια, Κυστεΐτιδες κτλ. δι' ἰδιαίτερας μεθόδου με κατεπληκτικὰ ἀποτελέσματα

MAURICE LEBLANC

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

Η ΠΛΕΟΝ ΤΡΥΦΕΡΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου].

! μὰ ἐπὶ τέλους ξεφόρτωνέ με λοιπὸν Γκανιμάρ! Δὲν καταλαβαίνεις πῶς εἴη, στιγμὴ αὐτὴ λέγω λόγια ἱστορικὰ καὶ ὅτι ὁ Μπωτρελέ τὰ συλλέγει διὰ νὰ τὰ διαβιβάσῃ στοὺς ἀπογόνους μας;

Εγγέλασε πάλι μὲ τὴν καρδιά του.

— Ἀλλὰ χά

νω τὸν καιρό μου, ποτὲ ὁ Γκανιμάρ δὲν θὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν τῶν ἱστορικῶν μου λόγων.

Ἐπῆρε ἓνα κομμάτι κιμωλίας κόκκινης καὶ πλησιάζας εἰς τὸν τοῖχο ἤρχισεν νὰ γράφῃ.

Ὁ Ἀρσὲν Λουπὲν κληροδοτεῖ εἰς τὴν Γαλλίαν ἔλους τοὺς θησαυροὺς τῆς Κούφιας Βελόνας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ θη-αυροὶ αὐτοὶ θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸ Μου-

σεϊον τοῦ Λουβρου, καὶ εἰς ἰδιαιτέρας αἰθούσας αἱ ὁποῖαι θὰ φέρουν τὸν τίτλον «Λιθουσαὶ Ἀρσὲν Λουπὲν».

— Τώρα, εἶπε τέλος, ἡ συνειδήσις μου εἶναι ἐν τάξει. Ἡ Γαλλία καὶ ἐγὼ ἐκανονίσσαμε τοὺς λογαριασμοὺς μας.

Ἀπ' ἐξω ἐξακολουθοῦσαν νὰ κτυποῦν. Ἡ πόρτα ἐσχίσθηκε ἀπὸ τὸ ἓνα τῆς πλευρῆς, ἓνα χέρι ζήτησε νὰ εὕρῃ τὴν κλειδωνιά.

— Στὸ διάβολο ἀνεφώνησε ὁ Λουπὲν, ὁ Γκανιμάρ εἶναι ἱκανὸς γιὰ μιὰ φορὰ στήν ζωὴ του νὰ φθάσῃ στὸν σκοπὸν του.

Ὁρμησε εἰς τὴν κλειδωνιά καὶ ἄρπαξε τὸ κλειδί.

— Ἡ πόρτα εἶναι στερεὰ ἀκόμη ὡς φίλε μου, γιὰ νὰ ξέρῃς!... Ἐχω καιρὸ ἀκόμη. Λοιπὸν Μπωτρελέ σὲ ἀποχαιρετῶ... Καὶ συγχρόνως σὲ εὐχαριστῶ, γιατί εἶναι ἀλήθεια πῶς μποροῦσες νὰ εἶχες ἐπιπλέξῃ τὴν ἐπίθεσις... Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς εἶσαι πολὺ λεπτὸς!

Διηθύνθη πρὸς μίαν ἐλαιογραφίαν τοῦ Βάν δὲν Βαΐδεν, ἡ ὁποία ἀναπαρίστανε τοὺς Μάγους. Τὴν ἐσήκωσε καὶ ἀπεκάλυψε τοιοῦτο τύπος μιὰ μικρὴ πόρτα, τῆς ὁποίας ἄρπαξε τὸ πόμολο.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

33

— Καλὸ κυνῆγι, Γκανιμάρ.

Ἐνας πυροβολισμὸς ἀντήχησε.

— Ἀ! πλὴν ἄνθρωπε, μέσα στὴν κερδιά. Ὡστε ἔχεις πάρει μαθήματα; Πάει ἔνας ἀπὸ τοὺς Μάγους! Τὸν ἄφησες στὸν τόπο!

— Παραδόσου Λουπὲν! ἐφώνησε ὁ Γκανιμάρ, τοῦ ὁποίου τὸ περιστρεφοῦν ἐπρόβλεψε ἀπὸ τὸ σπασμένο φύλλο τῆς πόρτας καὶ τοῦ ὁποίου ἐφαίνοντο τὰ ἀαστραπτοντὰ μάτια του....

Παραδόσου Λουπὲν!

— Ἀ! ἔτσι νομίζεις;

— Ἀν κρυνήσῃς σ' ἀφίνω στὸν τόπο!

— Δὲν ἤμπορεῖς νὰ τὸ καταφέρῃς ἐδῶ πού εἰμαι!

Πράγματι ὁ Λουπὲν εἶχε ἀπομακρυνθεῖ ὀλίγον, καὶ ἂν ὁ Γκανιμάρ ἀπὸ τὴν σχισμὰδα πού εἶχε κατωρθώσει νὰ κάμῃ εἰς τὴν πόρτα, ἤμπορεῖσε τα τραβήξῃ κατ' ἐθέλειαν μπροστά του, δὲν ἤμπορεῖσε νὰ τραβήξῃ καὶ ἰδίως νὰ σημαδεύσῃ πρὸς τὸ μέρος ὅπου εὕρισκετο ὁ Λουπὲν..

Ἡ θέσις ἐντούτοις τοῦ τελευταίου αὐτοῦ δὲν ἦτο ὀλιγώτερον τραγικὴ, ἀφοῦ ἡ διόδος εἰς τὴν ὁποίαν ἐβασίλειτο, ἡ γλαδὴ ἢ μικρὴ πόρτα πίσω ἀπὸ τὴν ἐλαιογραφίαν εὕρισκετο ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Γκανιμάρ. Ἀν ἐδοκίμαζε νὰ φύγῃ θὰ ἐξετίθετο φοβερά..

— Στὸν διάβολο, εἶπε γελώντας, δὲν ἔχους καλὰ. Ἀλλὰ καλὰ νὰ τὴν πάθῃ, παρατράβηξά τὸ σχοινί. Δὲν ἔχω νὰ νάγκη νὰ φλυαρήσω τόσο.

Στριμώχθηκε στὸν τοῖχο.

Ἀκόμη μιὰ σανίδα τῆς πόρτας ὑπεκινήθη καὶ ὁ Γκανιμάρ εἶχε περισσότερη ἐλευθερία εἰς τὰς κινήσας του. Τρία μέτρα, ὅχι περισσότερον ἐχώριζαν τοὺς δύο ἀντιπάλους. Ἀλλὰ μιὰ ἐμπροστάτους ἀκόμη τὸν Λουπὲν.

— Βοήθησε λοιπὸν Μπωτρελέ, ἀνεφώνησεν ὁ ἀστυνομικὸς!

Τραβήξῃ λοιπὸν καὶ σὺ ἀντὶ νὰ κάθῃσαι νὰ κυττάζῃς ἔτσι!

Ὁ Ἰσιδώρος πράγματι δὲν εἶχε κουνήσει, θεατὴς προσεκτικὸς. Μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις, θὰ ἤθελε νὰ ριφθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ νὰ καταβῇ τὸν ἐχθρόν πού εἶχε μπροστά του. Κάποιον ὅμως ἀλλόκοτον αἰσθημα τὸν ἐμπόδιζε.

Ἡ φωνὴ τοῦ Γκανιμάρ τὸν ἔφερε εἰς τὴν πραγματικότητα.

Τὸ χέρι του ἐσφίξε τὸ περιστρεφοῦν ποδὲ εἶχε εἰς τὴν τσέπη του.

Εάν βοηθῇσω καὶ ἐγὼ ἐσκέφθη, ὁ Λουπὲν ἄνε χαμένος... καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ κήθηρόν μου.

Τὸ βλέμμα τοῦ συννητήθη. Τὰ μάτια τοῦ Λουπὲν ἦσαν ἡρεμα, προσεκτικὰ, καὶ ἐξέφραζαν κάποιαν περιέργειαν σὰν ἐν τῇ μέσῃ τοῦ μεγάλου κινδύνου πού τὸν ἡπείλει νὰ μὴν ἐνδιαφέρετο παρὰ μόνο διὰ τὰ ἀληθοσυγκρουόμενα αἰσθηματα τοῦ νέου. Ὁ Ἰσιδώρος θὰ ἤθελε νὰ εἶδῃ νὰ δώσῃ τὸ τελευταῖο κτύπημα εἰς τὸν ἡττημένον ἐχθρόν... Ἡ πόρτα ἐστρίψεν ἄρ' ἐπ' αὐτὸν ὡς κατὰ.

— Βοήθησε λοιπὸν, Μπωτρελέ, τὸν κρατοῦμε στὰ χεῖράς μας, οὐλοῦσε ὁ Γκανιμάρ.

Ὁ Μπωτρελέ ἐσήκωσε τὸ περιστρεφοῦν του.

Ὅ, τι ἐπὶ μαλὸν ὅμως ὁπλίσας τόσο ἀκαριαίως ὥστε, ἤμπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, ὅτι μόνον ἐκ τῶν ὑστερῶν κατωρθώσε νὰ σχηματίσῃ ἀκριβοῦς ἀντιλήψεις. Εἶδε τὸν Λουπὲν νὰ σκύβῃ, νὰ τρέχῃ σὰν ἀστραπὴ κατὰ μῆκος τοῦ τοίχου νὰ περῇ μπροστά ἀπὸ τὴν πόρτα ἀκριβῶς κατὰ τὸ ὅπλον πού τὸν ἐφοδίαζε καὶ τὸ ὁποῖον εἰς μά-

την απεγνωσμένως εκούνησεν ο Γκανιμάρ, αισθανθηκεδὴ μᾶς νὰ τὸν ρίχνουν κάτω κι' ἐπειτα νὰ βρίσκεται ψηλά μιά ἀκκα νίκητη δύναμι.

Ο Λουπέν τὸν ἐκρατοῦσεν εἰς τὸν ἀέρα, σὰν μιά ἀσπίδα πίσω ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρύπτετο.

— Καὶ τώρα ἐννεγῆντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν τὴν ἐγλύτωσα κ. Γκανιμάρ! ἀνεφώνησεν ὁ Λουπέν. Βλέπεις μαζὺ μου δὲν μπορεῖ κανεὶς ποτὲ νὰ εἶναι θέξιμος.

Εἶχεν ὁπισθοχωρήσει τάχιστα πρὸς τὴν ἐλαιογραφίαν. Κρατῶντας μὲ τὸ ἓνα χέρι τὸν Μπωτρελέ μπροστὰ του, μὲ τὸ ἄλλο ἀνοίξε τὴν πόρτα καὶ τὴν ξανάκλεισε.

Εἶχε σωθῇ... ἀμέσως μιά σκάλα εὐρέθη μπροστὰ τους πού κατέβαινε ἀπότομα,

— Ἐμπρὸς λοιπόν, εἶπε στὸν Μπωτρελέ κατέβαινε, ὁ στρατὸς ἠπτήθη ἄς κυττάξωμε τώρα νὰ τὰ θυλάωμε πέρα μὲ τὸν στόλο.

Ἐπειτα ἀπὸ τὸ Βατερλώ ἔρχεται βλέπεις τὸ Τραφαλγάρ!... Μπᾶ, ἀκουσέτους κυποῦνε τώρα τὴν μικρὴ πορτίτσα!.. Πολὺ ἀργὰ φίλοι μου... τὴν ἐπάρθατε..

Μὰ ἔλα λοιπόν, Μπωτρελέ, προχώρη!

Ἡ σκάλα ἢ ὁποία ἦταν ἀκαλισμένη κατὰ μῆκος τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τοῦ Πύργου ἐστριφογύριζε ὀλοτρόγυρα ἀπὸ τὴν Βελόνα.

Ὁ ἕνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλον κατέβαιναν δυὸ δυὸ τὰ σκαλοπάτια, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μιά ἀκτίς φωτὸς ἐφθάνε ἀπὸ καμμία σχισμάδα, καὶ ὁ Μπωτρελέ μόλις ἐπρόφθανε νὰ διακρίνῃ τίς θάρκες πού εἶχαν περιτριγυρίσῃ τὸν Πύργο... ὀλίγο μακρύτερα διέκρινε καὶ τὸ ἀντιτορπιλικό.

Κατέβαιναν, κατέβαιναν πάντοτε, ὁ Μπωτρελέ σιωπηλός, ὁ Λουπέν ὀμιλῶν διαρκῶς μὲ μιά παράξενη νευρικότητα.

— Ἡ θελα πολὺ νὰ ἤξευρα τί κάμνει ὁ Γκανιμάρ; Καταβαίνει ἄραγε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος διὰ νὰ μοῦ ἐμποδίσῃ τὴν ἔξοδο; Μπᾶ δὲν πιστεύω, δὲν εἶνε τόσο κουτός, θὰ ἄρῃσε τὸ πολὺ τέσσαρες ἀνθρώπους του κάτω, τὸ ὅποῖον εἶνε πολὺ ἀρκετό.

Εἰσταμάτης.

— Ἀκουσε... φωνάζουν... ἃ ξέρω, θὰ ἀνοῖξαν τὰ παράθυρα καὶ φωνάζουν τὸν στόλο τους... Κύτταξε, κύτταξε πῶς κάσουν μέσα στίς θάρκες... κάνουν νοήματα τὸ ἀντιτορπιλικὸ ἀρχίζει νὰ κινεῖται... Μπᾶ νὰ! βλέπεις τὸν πλοίαρχο ἀνεβαίνει στὸ παρατηρητήριόν του.

Ἐβγαλε τὸ χέρι του ἐπὶ ἓνα παράθυρaki καὶ ἄρῃσε νὰ κινή τὸ μανδῆλι του. Σὲ λίγο ξεκίνησαν πάλι.

— Ὁ ἐχθρικός στόλος, εἶπε βάζει τὰ δυνατὰ του, δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ πλησιάσῃ! Πόσο δικοσκεδάζω, θεέ μου!

Ἀκουσαν ὀμιλίες κάτω ἐπὶ τὰ πόδια τους. Τὴ στιγμὴν ἐκείνην ἐφθάναν εἰς τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, καὶ ἀμέσως ἔξεπρόδωκαν σ' ἓνα σπήλαιον ὅπου δυὸ φανάρια ἐπηγγαινοῦντο στὸ σκοτάδι.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην μιά γυναίκα ἔπεσε στὸν λαϊμό τοῦ Λουπέν.

— Γρήγορα, γρήγορα, ἔλα ἤμουν τόσο ἀνήσυχη... Τί ἔγινε τόση ὥρα... Ἀλλὰ δένεισαι μόνο σου;

Ὁ Λουπέν τὴν καθυσόχασε,

— Εἶναι ὁ φίλος μας ὁ Μπωτρελέ.... Φαντάσου πῶς ὁ φίλος μας ὁ Μπωτρελέ, εἶχε τὴν λεπτότητα... ἀλλὰ θὰ σοῦ τὰ διηγηθῶ ἄλλην ὥρα δὲν ἔχομε καιρό... Σαρολαί εἶται ἐδῶ;... Ἀ καλὰ, καὶ τὸ πλοιο;..

Ὁ Σαρολαί ἀπήντησε.

— Τὸ πλοιο εἶναι ἑτοιμο.

— Ἀναψε, διέταξε ὁ Λουπέν.

Ἐντὸς ὀλίγου ἠκούσθη ὁ κρότος μιᾶς μηχανῆς πού ἐτίθετο εἰς κίνησιν, καὶ ὁ Μπωτρελέ τοῦ ὁποίου τὰ μάτια ἐσυνήθησαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸ σκότος κατάρθωσε τέλος νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι εὐρίσκοντο εἰς ἓνα εἶδος ἀποβάθρας καὶ ὅτι μπροστά του ἦταν ἀραγμένη μιά ἀτμάκατος.

— Ὅλα αὐτὰ σὲ καταπλήσουν; ἐπρόφερε ὁ Λουπέν ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀντιληφθῇ τὴν κατάπληξιν τοῦ Μπωτρελέ.

Δὲν καταλαβαίνει!

Ἐπειδὴ τὸ νερὸ πού βλέπεις ἐδῶ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς θάλασσας τὸ ὅποῖον εἰσορμᾷ ἐδῶ μέσα κάθε φορὰ πού ἡ θάλασσα ἐπανέρχεται ἔχω τοιοῦτο τρόπος ἓνα μικρὸ ἀθέατο λιμανάκι.

— Ἀλλὰ κλειστὸν ἀντέτεινε ὁ Μπωτρελέ. Κανεὶς δὲν ἤμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ οὐτε κανεὶς νὰ ἔβγῃ.

— Ναι, κάποιος, ἐγὼ ἀπήντησε ὁ Λουπέν.

Ὁδήγησε τὴν Ραῦμόνδην κι' ἐπειτα ἐπέστρεψε νὰ παραλάβῃ τὸν Μπωτρελέ. Αὐτὸς ἐδίστασε.

— Φοβάσαι; ἠρώτησεν ὁ Λουπέν.

— Ἀπὸ τί;

— Νὰ μᾶς θουλιᾷξῃ τί ἀντιτορπιλικό;

— Ὁχι.

— Τότε διαρωτᾷσαι ἂν τὸ καθήκον σου δὲν εἶναι νὰ μείνῃς μὲ τὸν Γκανιμάρ, μὲ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη μὲ τὴν ἡθική, ἀντὶ νὰ πᾶς μὲ τὸν Λουπέν, μὲ τὸ αἶσχος, μὲ τὴν αἰτιμία;

— Ἀκριβῶς.

— Δυστυχῶς ὁμως, μικρὲ μου δὲν ἔχεις νὰ ἐκλέξῃς... διὰ τὴν ὥρα πρέπει νὰ μᾶς νομίσουν νεκροὺς καὶ τοὺς δύο... καὶ νὰ μὲ ξεφορτωθοῦν! Πρέπει νὰ ἔχω τὴν γαλήνη πού χρειάζεσαι σ' ἓναν μέλλοντα τίμιον ἄνθρωπον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ
ΤΟΝ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ 'ΘΗΣΑΥΡΟΝ,
400 σελίδες ποικίλης ὕλης εἰς κομψότατον χρυσοδεμένον τεῦχος
ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὰ βιβλικοῦ καὶ τὰ γραφεῖα μας
Χρυσόδετος δε. 12,50 Χαρτόδετος 8,50
Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Γρηγ. Ξενοπούλου.

ἐ τὰς ἐορ-
τάς τοῦ
Βύρωνος
παρὴ λα-
σεν ἀπὸ
τὰς στή-
λας τῶν ἐ-
φημερί-
δων ὅλη ἡ
ζωὴ τοῦ
«ἐν λόγῳ
ἀξιωμα-
μονεύτου

ἀνδρός», κατὰ τὴν χαριτωμένην ἐκ-
φρασίν τοῦ κ. Πρυτάνεως, ποῦ, πά-
λι καλὰ ποῦ δὲν τὸν εἶπε **μακαρίτη**.
Ἀλλὰ τὰ περισσότερα ἐγράφησαν
μὲ τὸ πολυθρόνητον ἐκείνο ἐπεισό-
διον μὲ τὴν Θηρεσίαν Μακρῇ, τὴν
«Κόρην τῶν Αθηνῶν». Χίλια λε-
πτομέρεια ἐξεσκεπάσθησαν. Καὶ ὅ-
μως τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ ἀπομένει
μυστήριον καὶ πρόβλημα. Ποῖαι ἀ-
κριβῶς, τί εἶδους ἦσαν αἱ σχέσεις
τοῦ ποιητοῦ μὲ τὸ ἀγλαόμορφον ἀλλ'
ἀνήλικον—δεκατριῶν μόλις ἐτῶν,—
κοριτσάκι;

Ὁ Βύρων τὸ ἐρωτεύθη, ἀλλὰ τὸν
ἐρωτεύθη κι' ἐκεῖνο; Ὁ Βύρων τὸ
ἐλησμόνησε, τὸν ἐλησμόνησεν κι' ἐ-
κείνο; Καὶ—τὸ σπουδαιότερον,—
αὐτὸ μόνον ἐρωτεύθη στὸ σπίτι τοῦ

Μακρῇ ὁ Βύρων, ἢ καὶ τὰς ἐπίσης
σχεδὸν νεαρὰς καὶ ὡραίας ἀδελφάς
του; Τὰ τεκμήρια εἶναι ἐλωσδιόλου
ἀντιφατικά.

Καὶ πρώτα-πρώτα ἔχομεν ἓνα
γράμμα τοῦ Βύρωνος πρὸς φίλον
του, ποῦ τοῦ ἐξομολογεῖται «Ἐξέχα-
σα νὰ σοῦ πῶ πῶς εἰμαι τρελλὰ ἐ-
ρωτευμένος **μὲ τρεῖς ἀδελφές**. Ονο-
μάζονται Μαριάννα, Τερέζα καὶ Κα-
τίγκω. Καὶ καμμιά δὲν εἶναι μεγα-
λύτερη ἀπὸ δεκαπέντε ἐτῶν». Ναι,
ἀλλὰ ἔχομεν καὶ τὸ ποίημά του τὸ
περίφημον πρὸς τὴν «Κόρην τῶν Α-
θηνῶν», μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιφθόν
«Ζωὴ μου, σ' ἀγαπῶ». Αὐτὸ ἀπεν-
θύνεται πρὸς μίαν, ὅχι πρὸς τρεῖς.
Κι' ἀπὸ τὴν περιγραφὴν, ἀπὸ τὴν
θαυμασίαν ἐκείνην ζωγραφιάν μὲ
στίχους, φαίνεται ὅτι ἡ μία αὐτῇ ἦ-
ιαν ἡ Τερέζα. Ἀλλως τε πρὸς αὐ-
τὴν μόνον ὁ Βύρων ἐξηκολούθησε
νὰ γράφῃ καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ
ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι. Ἡ κατόπιν κ.
Μπλάκ ἐφύλαττε τρόντι ὡς κειμή-
λια τρία γράμματα τοῦ Βύρωνος,
τὰ δύο ἀπὸ τὸ Λονδίνον, τὸ τρίτον
ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, ὅπου τῆς ἔγρα-
φε «Κυνηγῶντας τοὺς Τούρκους
θὰ ἔλθω σὲν Ἀθήνα καὶ θὰ σὲ ξα-
ναιδῶ».

Φαίνεται λοιπὸν — κατὰ πᾶσαν

πιθανότητα, — ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν
τῆς γνωριμίας των, συνεχίησαν τὸν
Βύρωνα κι' αἱ τρεῖς ὡραῖαι, μορφω-
μένοι κι' εὐφρένισταί κόραι τῶν Α-
θηνῶν. Ὑστερα ὅμως ὁ ποιητὴς ἐξ-
χώρισε τὴν μικροτέραν. Ἡ Τερέζα
ἐγένεεν ἡ ἐκλεκτή. Ἀλλὰ ὥς ποῦ ἐ-
προχώρησαν μαζί τῆς αἱ σχέσεις;
Δύο μῆνες ποῦ ἔμεινε στὸ σπίτι τῆς
«νοικάρης» ὁ «περιηγητής». Πόσες
φορὲς τὴν εἶδε, πόσες φορὲς τῆς
μίλησε καὶ πόσες φορὲς... τὴν κρά-
τησε σὲν ἀγκυλιά του μὲ φιλιὰ;

Εἰς τοὺς «Ἀττικοὺς ἐρωτας», τὸ
θαυμάσιον ἐκείνο ἱστορικὸν διή-
γημα περὶ τῆς διαμονῆς τοῦ Βύρω-
νος εἰς τὰς Αθήνας, ὁ κ. Καμπού-
ρογλους μᾶς λέγει, ὅτι αὐτὰ ὅλα
δὲν ἐγένεον παρὰ μίαν καὶ μόνην
ἡμέραν ποῦ ἐφθασεν ὁ Βύρων μὲ
τὴν ἀκολουθίαν του καὶ κατέλυσε
στὸ σπίτι τοῦ μακαρίτου τότε προ-
ξένου Μακρῇ. Ἦτο δειλινόν. Ἀπὸ
τὴν κάμαρα ποῦ τοῦ εἶχαν δώσει,
στὸ ἐπάνω πάτωμα, ὁ νεαρὸς ποιη-
τῆς, — ἦτο τότε 22 ἐτῶν, ἀλλὰ δὲν
ἐφαίνετο μεγαλείτερος τῶν 18 — ἐκρί-
ταζε τὸν κήπον. Ἀξαφνὰ κάτω ἀπὸ
τὰ λεμονόδετρα εἶδε τὰ τρία ὡ-
ραῖα κορίτσια. Ἐστρελλάθη καὶ διὰ
τὰ κάμη ν' ἀνεβῶν, νὰ τὰ ἰδῇ
ἀπὸ κοντὰ, νὰ τοὺς μιλήσῃ, ἐπυρο-
βόλησε στὸν ἀέρα ἀπὸ τὸ παρὰν-
ρο μὲ τὸ πιστόλι του!

Φυσικὰ, ἔλοι οἱ ἔνοικοι ἐπὶ τὴν
τρομαγμένην σὲν κάμαρα τοῦ λόρ-
δου νὰ ἰδοῦν τί συνέβη. Καὶ ταῦτα
κορίτσια μαζί... Σὲ λίγο οἱ ἄλλοι ὅ-
λοι ἐφυγαν. Κι' ἔμεινε μὲ τὸν ποιη-
τὴν μόνη ἡ Τερέζα. ἤξευρε καὶ λι-
γα ἀγγλικά ἢ μικροῦλα, ἤξευρε καὶ

περισσότερα γαλλικά καὶ ἰταλικά! Ὁ
Βύρων πάλιν εἶχεν ἀρχίσει νὰ μι-
σοκαταλαβαίνει τὰ ἑλληνικά. Μπο-
ροῦσαν λοιπὸν νὰ συνεννοηθοῦν ὅ-
χι μόνο μὲ ματιές, ἀλλὰ καὶ μὲ λό-
για. Κι' ἄρχισαν νὰ γλυκοκουβεντι-
άζουν.

— Γιατὶ ἐπυροβολήσατε;

— Γιὰ νὰ σὲ κάμω ν' ἀρῶς νὰ
σὲ ἰδῶ...

Ἀμέσως, λέγει, ὁ ποιητὴς ἄρχισε
νὰ τῆς ἐκφράζει ἔρωτα καὶ νὰ τὴν
προσκαλῇ σὲν ἀγκυλιά του. Ἡ μι-
κροῦλα ἐδίστασε, ἐπάλαισε καὶ, φυ-
σικὰ ἐνίκηθη. Σὲ λίγο «τὰ ὡραιό-
τερα μάτια τοῦ κόσμου ἐκοιτάζοντο
ἀπὸ κοντὰ καὶ τὰ ὡραιότερα στόμα-
τα ἀλλάζαν τὴν φλόγα των μ' ἓνα
φιλί». Ἦταν τὸ πρῶτο, ἀλλὰ καὶ τὸ
τελευταῖο. Ἡ Τερέζα ἀπεσπάρθη ἀ-
πὸ τὴν ἀγκυλιά του καὶ τοῦ ἐφυγε
τρέχοντας. Δὲν τὴν ξαναεἶδε. Οἱ δι-
κοὶ τῆς, ποῦ ἔμαθαν, ἢ ἐμάντευ-
σαν τὸ μυστικὸν τὴν ἐστειλαν στοῦ
θεοῦ τῆς νὰ γιαιτρευτῇ. Οὐτεὶ δὲν
ἐφυγεν ὁ ποιητὴς γιὰ τὴν Πόλη.
δὲν τῇ βρῆκε στὸ σπίτι νὰ τὴν ἀπο-
χαιρέισῃ. Τῆς ἔγραψε μόνον ἐκεί-
νο τὸ ποίημα. Κι' ὅταν σὲ λίγο ἔα-
ναγύρισε σὲς Αθήνας, δὲν ἔμεινε
στὸ σπίτι τοῦ Μακρῇ, ἀλλὰ στὸ Μο-
ναστήρι τῶν Καπουτίνων. Ἡ Τερέ-
ζα δὲν ξαναφάνηκε ἐμπρὸς του. Τὴν
ἀγαποῦσε ὅμως ἀκόμη ὁ ποιητὴς.
Φεύγων, γιὰ τὴν Ἀγγλίαν, τὴν ἀπε-
χαίρισε νοερώς «Ζωὴ μου, σ' ἀ-
γαπῶ! Καὶ ποτὲ, ποτὲ πιά δὲν τὴν
ξαναεἶδε σὲν ζωὴν».

Ἦτοι λοιπὸν συνέβησαν τὰ πράγ-
ματα; Ὁ κ. Καμπούρογλους μᾶς τὰ
ἐκθέτει ὡς ἱστορικὸς, ἢ μᾶς τὰ πάλ-
λει ὡς ποιητῆς; — Εἶναι ζήτημα!

Δεν υπάρχει τώρα αμφιβολία ότι αι σχέσεις του ποιητού και της «Κόρης των Αθηνών» ήταν εφήμεροι και ότι πραγματικῶς δὲν τὴν εἶδεν μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ τὰς Αθῆνας. Μπορεῖ ὅμως ν' αμφιβάλλη κανεὶς, ἂν δὲν τὴν ἐπα- νεῖδε κί' ὅταν ἐλέστρεψε ἀπὸ τὴν Πόλιν, — τότε ποὺ ἐκάθησε στὸ Μο- ναστήρι τῶν Καπουτσίνων, — καὶ προσπάντων ἂν δὲν τὴν εἶδε καὶ δὲν τὴν ἐφίλησε παρὰ μόνον μίαν φορὰν εἰς τὸ διάστημα τῶν δύο μηνῶν ποὺ ἔμεινε στὸ σπῆτι της.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ ἔρως τοῦ Βύρωνος πρὸς τὴν μικρὰν Τερέζαν Μακρῇ ἦτον ἀπὸ τοὺς ἄγνους καὶ ἰδανικούς ἔρωτας ποὺ μόνον δύο ἤ τρεῖς φορὰς ἠσθάνθηκε στὴ ζωὴ του ὁ Βύρων. Ἴσως μάλιστα νὰ ἦ- το καὶ μοναδικός. Δὲν εἶχε καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ πάθη, μὲ τίς μανίες ποὺ τὸν ἐκυρίευαν δι' ἄλλες γυναῖ- κες. Ὅπως ὠραιότατα λέγει ὁ κ. Καμπούρογλου ἦταν ἓνας «ἔρως

Αἰτικός». Στὸ πρόσωπο τῆς Τερέζας ὁ Βύρων βοῆκε ἐνσαρκωμένη τὴν ὁμορφίαν τῆς Αἰτικής καὶ τὴν ἡγά- πησε, τὴν ἐλάτρευσε σὰν ποιητής. Γι' αὐτὸν ἦταν ἡ «Κόρη τῶν Αθηνῶν». Καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι ὁ ἔρως του ἐσυμβόλιζε τὴν ἀγάπην του πρὸς αὐτὴν τὴν χώραν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδυσίασε μετὰ δεκαπέντε χρό- νια τὴν ζωὴν του στὸ Μεσολόγγι. Δι- καίως λοιπὸν, εὐλόγως, τὸ «ἔρωτι- κὸν ἐπεισόδιον» ὑμνήθη τόσον καὶ εἰς τὸ σπῆτι ἐκεῖνο τῆς ὁδοῦ Ἀγίας τοῦ χτισμένου ἐπάνω εἰς τὰ θεμέλια τοῦ παλαιοῦ τοῦ Μακρῇ, ἐνετοιχί- σθη μὲ πομπὴν μία ἀναμνηστικὴ πλάξ. Ἡ Τερέζα Μακρῇ δὲν ἦταν μιὰ κοινὴ «ἔρωμένη» τοῦ Βύρωνος. Ἦταν ἓνα ἰδανικὸν κί' ἓνα Σύμ- βολον.

Αὐτὸ εἶναι τὸ βέβαιον. Ὅλα τ' ἄλ- λα σκοτεινὰ, ἄγνωστα, ἀμφίβολα, — μυστήριον καὶ πρόβλημα.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος τοῦ «Θησαυροῦ» ἀποστέλλεται χρο- σόδετον εἰς τοὺς συνδρομητάς μας. τοὺς ἀποστέλλοντας τὴν συν- δρομὴν των καὶ τοὺς ἐγγραφομένους νέους τοιοῦτους ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσιν ὁ- τὸ πρέπει νὰ ἐμβάσωσιν ἀπ' εὐθείας ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον ἐκ δραχ- μῶν 12,50 καὶ θὰ τὸ λάβωσι ἐπὶ συστάσει εἰς τὴν διεύθυνσίν των.

Επίσης καθιστῶμεν γνωστὸν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὅτι εἰς τὴν ἰ- σῶσι ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τοῦ «Θησαυροῦ» οἱ δύναται ν' ἀπο- τανθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας, τόσον διὰ τὰ 52 τεύχη, τοῦ παρελ- θόντος ἔτους, ὅσον καὶ δι' ὀριζόμενους ἀριθμοὺς αὐτῶν.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

==

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δημ. Δάλλα).

Μετέχουσι 17 Γυμνασιῶν Σωματεῖα
μὲ 185 ἀθλητάς.

Επιτυχία ἐξησφαλισμένη

Μεθαύριον δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πά- σχα ἀρχονται εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στά- διον μὲ ὀλην τὴν ἐπισημότητα ἀνάλογον πρὸς τὴν σπουδαιότητά τιν αὐτῶν ἐπιβαλὼν οἱ Πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες οἵτινες θὰ εἶναι οἱ προκριματικοὶ τῶν Ὀλυμπια- κῶν ἀγῶνων τῶν Περσιῶν.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων ἀθλητ. καὶ Γυμν. Σωματείων ὅστις προσεκήρυξε καὶ τε- λεῖ τοὺς ἀγῶνας τοὺτους καὶ εἰς τὴν ὁρὰν στηριόττητα καὶ τὴν θερμὴν ὑπερ τοῦ ἑλ- ληνικοῦ ἀθλητισμοῦ μέριμναν τοῦ ὁποῖου ἀποκλειστικῶς ὀφείλεται ἡ ἀπὸ τῶν ἀρ- χῶν τοῦ ἔτους τοῦτου παρατηρηθεῖσα ἐ- κτακτος κίνησις καὶ σκόπιμος ἐργασία πρὸς ἐπίτευξιν τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἑλ- λήνων ἀθλητῶν εἰς τὴν 8ην Ὀλυμπιάδα, κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ περιλαμβνόμενα ἐπιτυ- χία τῶν Πανελληνίων ἀγῶνων, τόσον ἀ- πὸ ἀθλητικῆς ἀπόψεως ὅσον καὶ ἀπὸ ἐ- πιδημητικῆς παραστάσεως αὐτῶν.

Καὶ εἶναι ἀληθὲς οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶ-

νες ἢ ἐπισημότερα καὶ σοβαρώτερα ἀθλη- τικῇ συγκέντρωσις καθ' ἣν ὅχι μόνον ἡ Ἑλληνικὴ ἀλλὴ ἐπιδεικνύεται ἀλλὰ ὡς εἰς βωμὸν λατρείας προσέρχεται καὶ εὐλα- βῶς καταθέτει τῶν δυνάμεων αὐτῆς τὸ ἄ- παντον, ὅτι ἐκλεκτόν, ὅτι ὑγιὲς εἰς δυνά- μιν μυῶνων καὶ εἰς εὐγένειαν ψυχῆς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ Ἑλληνικὸς ἀθλητισμός.

Ἰσὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Πανελ- λήνιοι ἀγῶνες ὑφίστανται πάντοτε ἐν τῇ συνειδήσει παντὸς φιλάθλου, παντὸς ὅστις τὸν ἀθλητισμὸν λατρεῖ, ὡς ἰδεολογίαν καὶ ὅχι ὡς χυδαίαν ἐκμετάλλευσιν, ὑπάρ- ξεως, βιοπορισμὸν καὶ κέρσεμον ἰδίᾳς φι- λαυτίας, ὑφίστανται λέγομεν οἱ Πανελλή- νιοι ἀγῶνες, ὡς ἑρμᾶς εἰς τοὺς πόδας τοῦ ὅποιου θάνατος τὸ κύμα πάσης ἀγ- τιδράσεως πάσης συμπεροντολογικῆς ἢ προσωπικῆς ἀπάθείας.

Τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα ἡμέραν τῆς πανηγυρικῆς ἐναρξεως τῶν Πανελληνίων ἀγῶνων, τὸ παλαιὸν Στάδιον θ' ἀνοίξῃ καὶ ἀγκάλας τοῦ διὰ τὴν περιβάλλει στοργικῶς ἔλθουσιν τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς τοῦ ὁ- ραίου καὶ τοῦ καλοῦ, ὅλους τοὺς πραγμα- τικῶς φιλάθλους Ἑλλήνας ἀθλητάς, οἵτινες καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐκείθεν καὶ πέραν ἀπὸ τὴν ἐσχάτην τῆς ὑποδούλου ἑλληνικῆς

Κύπρου και τοῦ ἀκμάζοντος Ἑλληνισμοῦ τῆς Αἰγύπτου, προσήλθον διὰ τὰ συνεισφέρουν τὰς ἀθλητικὰς τῶνδυνάμεις πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ ἀνάδειξιν αὐτῆς εἰς τὴν Παρισινήν Ὀλυμπιάδα.

Καλῶς ἤλθατε

Χαιρετίζομεν μετὰ τῶν ἀθλητῶν τῆς πρωτευούσης καὶ παντὸς φιλάθλου τοῦ φιλοτίμου ἀθλητῆς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, οὗς φιλοξελεῖ ἡ ἑλλ. πρωτεύουσα ἀπὸ τῆς χθες, ὡς ἀδελφοὺς ἰσοτίμους, μὲ ἴσα καθήκοντα καὶ ἴσα δικαιώματα, καὶ εὐχόμεθα αὐτοῖς νὰ δρέψωσιν ἀφθόνους δάφνας τῶν εὐγενικῶν τῶν προσπαθειῶν, τοῦ ἐξαιρετικοῦ ζήλου ὃν ἀνέπτυξον διὰ τὴν δόξαν τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος. Εἴθε ἡ νίκη νὰ στεφανώσῃ τὸ μέτωπόν των καὶ εἴθε ἐκ τοῦ Σταδίου νὰ ἐξέλθουν πάντες οἱ μετέχοντες τῶν ἀγῶνων ἔχι μόνον νικηταί, ἀλλὰ καὶ ἄξιοι τῆς τιμητικῆς ἀποστολῆς ἣν ἔθα ἀναθέσῃ αὐτοῖς ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα.

Καλῶς ἤλθατε ἀθληταί.

Οἱ Κύπριοι ἀθληταί

Μῶτοί ἐξ ὧν ἀφίκοντο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας οἱ ἀθληταί τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου καλλίστου Γυμν. Συλλόγου «Τὰ Παγκύπρια», οὗς συνώδεύει ὁ Γυμναστής των κ. Γ. Σκουταρίδης. Εἶναι οὗτοι οἱ κ. Α. Τσουρῆς περὶ τοῦ ὁποίου δικαίως προηγεῖται, καλ-

λίστη φήμη ὡς δρομέως πρώτης γραμμῆς τῶν δρόμων ἡμιαντοχῆς καὶ ἀντοχῆς. Ο κ. Τσουρῆς θὰ μετὰσχῃ εἰς τοὺς δρόμους 800, 1500, 3000, 5000 10000 καὶ τὸν Μαραθῶνιον. Κατὰ τοὺς γενομένους ἐν Λευκωσίᾳ ἐπισήμους προκριματικούς ἀγῶνας τὴν 30 Μαρτίου καὶ 5 Ἀπριλίου ὧν τ' ἀποτελέσματα μόνις ἐφθασαν τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὁ Τσουρῆς κατέρριψε 3 Πανελληνίους ἐπιδόσεις τῆς τοῦ δρόμου 800 μ. ὃν διέτρεξε τὸ δευτερον εἰς χρ. 2' 05" τὸν τῶν 1500 μ. 4. 20" 4)4, τὸν τῶν 5000 μ. 16' 40".

Ὁ ἕτερος Κύπριος ἀθλητῆς λ. Παντελίδης θαυμάσιος ἐπίσης εἰς τὰ ἀγωνίσματα τοῦ ἐπέτυχεν εἰς τοὺς προκριματικούς ἐπίδοσιν 11" 1)5 εἰς τὸν δρόμον τῶν 100 μ. 23" 4)5 εἰς τὸν δρόμον 200 μ. καὶ 6 μ. καὶ 48 εἰς τὸ ἄλμα εἰς μῆκος.

Ὁ τρίτος ἐπίσης καλλίστος δρομεὺς τῶν δρόμων μετ' ἐμποδίων καὶ ὕψους. Ταλλίανος κατέρριψε τὴν Ἑλληνικὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸν δρόμον 400 μ. μετ' ἐμποδίων μὲ ρεκόρ 65" 3)5 ἐπέτυχεν δὲ εἰς τὸν 110 μ. 17" καὶ εἰς ἄλμα εἰς ὕψος 1.69.

Ἡ Κύπρος ἀποστέλλει ἀκόμη καὶ τέταρτον ἀθλητὴν τὸν κ. Ἀγγελινίδην διὰ τὸ ἄλμα ἀπλοῦν καὶ τριπλοῦν. Οὗτος ἀφίκετο προχθὲς μέσον Ἀλεξανδρείας μετὰ τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἀθλητῶν.

Οἱ ἀθληταί τῆς Αἰγύπτου

Οἱ ἀθληταί τῆς Αἰγύπτου ἀφίκοντο τὴν παρελθ. Παρασκευὴν διὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ. Τούτους ἐγκαίρως εἰδοποιηθεῖς ὁ Σύνδεσμος ὑπεδέχθη ἐπὶ τοῦ ἀεροπλοίου δι' εἰδικῆς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου

τοῦ ἀντιπροσωπείας.

Εἶναι οὗτοι ὁ κ. Παπαφίγγος ὁ κατάρριψας τὴν Πανελληνίον ἐπίδοσιν εἰς τὸν δρόμον τῶν 200 μ. διὰ τοὺς δρόμους 100, 200 καὶ 400 μ. καὶ Σκυταλοδρομία.

Ὁ κ. Ανδρέαδης διὰ τὸν δρόμον 100 μ. καὶ τὸ τὸ ἄλμα ἀπλοῦν καὶ τριπλοῦν.

Ὁ κ. Γ. Μελάς διὰ τοὺς δρόμους μετ' ἐμποδίων καὶ τὸ ἄλμα εἰς ὕψος,

Ο. ἀθληταί Θεσσαλονίκης

Ἡ Θεσσαλονίκη προσέφερε γενναιοτάτην τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας. Ὁ Γυμν. Σύλλογος «Ἡρακλῆς» ὁ πρωτοστατῶν εἰς τὴν καθόλου ἀθλητικὴν κίνησιν τῆς Μακεδονικῆς πρωτεύουσας ἀπέστειλε 15 ἀθλητὰς μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ κ. Θ. Καρούσος θὰ διαφιλονεικήσῃ ἐρρωμένως τὴν πρώτην θέσιν εἰς τοὺς δρόμους ἡμιαντοχῆς καὶ ἀντοχῆς καὶ τὸν Μαραθῶνιον. Ἀναλόγως θὰ διεκδικήσουσιν μετὰ πείσματος καὶ τὰ λοιπὰ βραβεῖα οἱ κράτιστοι τοῦ «Ἡρακλέους» ἀθληταί κ. κ. Σαραντιδῆς, Διονταρίδης, Τζάβας, Ναμίας, Τζέμας, Προμάδης κτλ.

Ὁ τῆς Θεσσαλονίκης Γυμν. Σύλλογος «Ἀρης» ἀπέστειλε τὸν κ. Παλαμίδαν μὲ πολὺ καλὴν ἐπίδοσιν διὰ τὴν δισκοβολίαν καὶ τὴν ἄρσιν βαρῶν καὶ τὸν κ. Ἀλεξάνδριν διὰ τὴν σφαιροβολίαν.

Οἱ ἀθληταί τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν

Ὁ Βόλος μὲ τὸν Πανιονικὴν Προδρόμον

λον καὶ ἔβρον καὶ τὸν κύριον Κ. Παπαοικονόμου, αἱ Πάτραι, ἡ Σπάρτη, ἡ Μυτιλήνη καὶ ἡ Ἀμαλιάς μὲ τὸν μεγίστης ἀξίας δρομέα ἀντοχῆς κ. Στεργιάτην θὰ ἐπυζητήσουν εἰς τὸ ὕψιστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δρόμων ἡμιαντοχῆς καὶ ἀντοχῆς δε. δομένου ὅτι πρὸς τοὺτους θὰ παλαίσουν λυσσώδως διὰ τὴν νίκην οἱ ἐν Αθήναις ἀθληταί ὡς ὁ ὑπέρροχος Ἀλεξ. Κράνης, ὁ Κουλουμπάρδας, ὁ Ἰκάντζας καὶ οἱ 2 πρωταθληταί τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀδελφοὶ Ἰωάν. οἵτινες ἐγκατασταθέντες ἐνταῦθα θὰ ἀγωνισθῶσιν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Πανιωνίου

✱ ✱

17 Σωματεῖα 185 ἀθληταί

Ἰδοὺ ὁ κατὰ πρόγραμμα τῶν ἀγῶνων ἀκριβὲς ἀριθμὸς τῶν μετεχόντων Γυμν. Σωματείων καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ συνόλου τῶν ἀθλητῶν οὗς ἕκαστος τούτων θέλει παραστήσει εἰς τὸν Στίβον τοῦ Σταδίου.

- 1 Πανελλήνιος Γυμν. Σύλλογος
- 2 Εὐκλῆς Γυμν. Σύλλογος
- 3 Πανιωνίος Σύλλογος
- 4 Παναθηναϊκὸς ἀθλητ. Ὀμιλός
- 5 Πειραιϊκὸς Σύνδεσμος
- 6 Γυμν. Σύλλογος Ἀμαρουσίου
- 7 Γυμν. Σύλλογος Ἡρακλῆς Θεσσαλονίκης
- 8 Γυμν. καὶ Ποδόσφ. Σὺλ. Ἀρης Θεσσαλονίκης
- 9 Γυμν. Σύλλογος Βόλου
- 10 Γυμν. Σύλλογος Ἀμύλλας Σπάρτης
- 11 Παναχαικὴ Γυμν. ἑνώσις
- 12 Γυμν. Σύλλογος Ἀμαλιάδος
- 13 Παναγροβιτικὸς Σύλλογος
- 14 Πανελθετικὸς Γυμν. Σύλλογος

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

- 15 Ελλ. Αθλητική Ένωσις Αιγύπτου
16 Γερμ. Σύλλογος Παγκύπρια Κύ-
πρου.
17 «Ολύμπια» Κύπρου.
Σύνολον ἀθλητῶν 185.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων

Τὸ πρόγραμμα τῆς α' ἡμέρας τῶν ἀ-
γώνων Δευτέρα 28 Ἀπριλίου περιλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα ἀγωνίσματα.

1) Σφαιροβολία, 2) δρόμος 800 μ.
(ἡμιτελικός), 3) δρόμος 110 μ. μετ' ἐμ-
ποδίων (προκριματ. καὶ ἡμιτελικός), 4)
ἄλμα ἐπὶ κοντῇ (τελικός) 5) δρόμος 100
μ. (προκριματ. καὶ ἡμιτελ.). 6) ἄλμα εἰς
μῆκος, 7) δρόμος 10 χιλ. μ. 8) σκυτα-
λοδρομία 1600 μ., 9) πάλη.

Τὸ πρόγραμμα τῆς β' ἡμέρας τῶν ἀ-
γώνων Τρίτη 29 Ἀπριλίου περιλαμβάνει
τὰ ἑξῆς:

Εκατὸν μ. (τελικός), χιλίων πεντακο-
σίων μ. ἄλμα εἰς ὕψος, Δισκοβολία, δρό-
μος διακοσίων μ., ἀκόντιον, ἄρσες θα-
ρῶν. δρόμος τριῶν χιλιάδων μ.

Οἱ ἀγῶνες θὰ συνεχισθῶσι καὶ τὴν

Παρασκευὴν 2 Μαΐου καὶ θὰ κηρυχθῇ ἡ
λήξις αὐτῶν τὴν Κυριακὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου 4
Μαΐου διὰ τοῦ ἀθλητ. Πεντάθλου καὶ
Μαραθωνείου δρόμου (ἀπὸ Μαραθῶνος εἰς
τὸ Στάδιον) καὶ τῆς ἀπονομῆς τῶν βρα-
βείων εἰς τοὺς νικητάς.

Οἱ ἀγῶνες τὰς δύο πρώτας ἡμέρας ἄρ-
χονται τὴν 4ην μ. μ. ὥραν τὰς δὲ 2 ἐπο-
μένας τὴν 4 1)2 μ. μ.

Τὸ τίμημα εἰσόδου ὁρίσθη δι' ἐκάστην
ἡμέραν εἰς δρ. 6 διὰ τὸ δεξιὸν διαζῶμα
καὶ δρ. 3 διὰ τὸ ἀριστερόν. Πρὸς ἀποφυ-
γὴν προβλεπομένου ἐξαίρετικοῦ συνωστι-
σμοῦ πρὸ τῶν θυρίδων τοῦ Σταδίου τὰ εἰ-
σιτήρια θὰ πωλοῦνται ἀπὸ τοῦ Σχβδάτου
εἰς εἰδικὰ περίπτερα τῶν πλκτειῶν Ομο-
νοίας καὶ Συντάγματος.

Ἡ εἴσοδος τῶν θεατῶν εἰς τὸ Στάδιον
θὰ ἐπιτραπῇ ἀπὸ τῆς 3 μ. μ. ὥρας καὶ
μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς
παρατάξεως.

Δ. ΔΑΛΛΑΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ

Οδὸς Πειραιῶς 1β Ὁμόνοια
Ἡ ἀρτιωτέρα κατάρτισις.—Σύστημα εὐμεθοδώτατον

Καθημερινὴ διδασκαλία καὶ ἐξέτασις
Κύκλοι 3 μηνῶν διὰ διπλωματικὰς ἐξετάσεις
καὶ μηνιαῖοι τμηματικῶς.

ΑΡΙΣΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΨΕΥΤΙΚΟ ΚΡΕΑΣ

Ἰς τὰ δημοσίο-
γραφικὰ γρα-
φεῖα τῆς Πρά-
γας ἐνεφανίσ-
θη πρό τινος
κάποιος κύ-
ριος, ὁ ὅποιος,
πρὸς μεγάλην
ἐκπληξιν τῶν
συνητάων,
τοὺς ἔδωκε νὰ

δοκιμάσιν ἓν νέον εἶδος τροφῆς.
Κρέας ἄνευ κρέατος.

Τὰ προσφερόμενα δείγματα ἦσαν
ἓνα ὁρεκτικώτατον λουκάνικον καὶ
ἓν ἄλλο πιάτο, ποῦ ἔμοιαζε μετὰ κρεμμύ-
του. Ὁ ἐφευρέτης ὅμως προσέθετεν, ὅτι
ἡ οὐσία, ποῦ ὁμοίαζε μετὰ κρέατος, το-
σον εἰς τὸ λουκάνικον, ὅσον καὶ εἰς
τὸν κρεμμύτον, δὲν ἦτο κρέας.

Οἱ δημοσιογράφοι, ὅσοι ἐδο-
κίμασα ἀπὸ τὴν νέαν αὐτὴν τροφήν
Μάξον ἢ Μαζὸ-κρέας, λέγεται-ἐμει-
ναν κατενθουσιασμένοι καὶ ἔγρα-
ψαν, ὅτι αὐτὸ τὸ ἄνευ κρέατος, κρέ-
ας ἔχει τὴν γεῦσιν τοῦ πραγματικοῦ
κρέατος καὶ δὴ τῆς ἀρίστης ποιότη-
τος.

Ἐξ μάλιστα ἐκ τῶν γνωστότερων
Τσέγων φυσιολόγων, ὁ κ. Στοκλά-
ζα, θεωρεῖ τὸ παράδοξον αὐτὸ κρέας

ὡς τὴν τροφήν τοῦ μέλλοντος καὶ
πρὸ πάντων ἐξόχως ὑγιεινὴν καθ'
ὅσον ἡ τακτικὴ του χορῆσις θ' ἀπο-
κλείσῃ πολλὰς ἀσθενείας προερχομέ-
νας ἀπὸ τοῦ κρέατος.

Τὸ «Μαζόκρεας» ἀποτελεῖται κυ-
ρίως ἐξ ἀλεύρου, σίτου καὶ σικάλε-
ως, καὶ μοκονότι εἰς τὴν γεῦσιν δὲν
διακρίνεται καθόλου ἀπὸ τὸ πραγ-
ματικὸν κρέας, εἶνε πολὺ εὐθηνότε-
ρον τοῦτου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Μικροῦ, Θεσσαλονίκη, Ἐλάδο-
μεν τὸν ἀγγέλλον μετὰ τὴν ὕλην διὰ τὸ
περιοδικόν μας. Ὡς εὐχαριστοῦμεν πολὺ
διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὰ καλὰ λόγια ἐ-
άν ἐγκριθῇ θὰ δημοσιευθῇ.

Κον Γρατσκ, Βόλον, Ἐλήφθη ἐπιστο-
λή σας μετὰ τὰς ἐσωκλειστούς δύο κοινωνι-
κάς μελέτας. Ὡς δημοσιευθῶν. Παραγγε-
λία σας ἐξτελεσθῇ.

Κον Στρατ. Ἰωάννην Κότσαλον, Πά-
τρας, ἔλαβον καὶ τὴν δευτέραν ἐπιστο-
λήν σας ἐλπίζομεν νὰ ἐλάβετε τὸ χρυσό
βετον τεῦχος, τὸ ἐστείλαμεν ἐπὶ συστά-
σει.

Κον Γεώργ. Λάιον Κύρην, Ἐλάδομεν ἐ-
πιστολήν σας θὰ φροντισομεν διὰ τὴν ἐκ-
τέλεσιν τῆς παραγγελίας σας. Ὡς εὐχα-
ριστοῦμεν.

Κον Βασ. Σούλτον, Καβάλλον, Ἐλήφθη
ἡ ἐπιστολή σας. Τὸ χρυσόβετον τεῦχος
ἐστάλη ἐπὶ συστάσει.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΠΟ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Οπου δεῖ

Μία ἔντονος διαμαρτυρία ἐκκκλησιαζομένων ἐν τινι ἐνορίᾳ τῆς γείτονος «Πολλῶν Χριστιανῶν» κατὰ τὴν ὑπογραφήν, δημοσιευθεῖσα εἰς μίαν πρωινήν ἐφημερίδα μᾶς ἐμβάλλει εἰς σκέψεις. Ἡ σφοδρὰ ἐπίθεσις ἐναντίον ὀρισμένου ἱερέως, ἐπιτρόπων, Μητροπολιτῶν καὶ αὐτοῦ του Μακαριώτατου ἀκόμη, τὸ μεστὸν χολῆς ὕψος τῆς συντάξεως αὐτῆς πείθει σχεδὸν, ὅτι συνήθεις ἀντιζηλῖαι καὶ προσωπικαὶ ἐχθρότητες ἐμπνέουν παρομοίας σκέψεις καὶ ἐξωθοῦσιν εἰς δημοσιεύματα, ἀτινασκὰν δαλίζουσιν, ἐνσπείροντα αἰεὶ λόγου τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὴν ἀνησυχίαν εἰς τὸν λαόν.

Ὁ Μακαριώτατος, ὃν διακρίνει πάντοτε εὐθυκρισία καὶ δραστηριότης ἀσφαλῶς θὰ διαλευκάνῃ τὸ μυστήριον καὶ θὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν κα ἀγγελλομένων τόσον θορυβωδῶς.

Εἰάν ὄντως τοιαῦτα ἀταξίαι συνέβαινον εἰς οἶκον Θεοῦ αἱ καταγγελίαι τῶν ἐνοριτῶν θὰ εἶχον τὴν θέσιν τῶν μᾶλλον εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκκλησίας ὥς μόνον ἀρμόδιον, καὶ ὅχι εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ τύπου.

Εκλεκταὶ συγκεντρώσεις

Ἡ ἐπαναληφθεῖσα ὥραία περὶ Κασσιανῆς διᾶλεξις τοῦ κ. Γ. Αργυροπούλου ἐν τῷ «Παρνασσῷ» τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνεκέντρω-

σε ἄπειρον πλῆθος κόσμον, τὸ ὁποῖον ἐν ὀρησκευτικῇ σιγῇ παρηκολούθησε τὸν εὐφραδῆ ὁμιλητὴν, ἐν τῇ λεπτομερεστάτῃ ἀναλύσει τοῦ περιφήμου τροπαρίου τῆς Μ. Τρίτης καὶ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν ὥς ποιητρίας τῆς ὥραίας, σοφῆς καὶ ἐναρέτου κόρης τοῦ Βυζαντίου.

Ἡ ἀπαγγελία τοῦ Σαῖςπηρείου τούτου ἔργου ὑπὸ τῆς Δος Πανταζοπούλου ἀναδημιουργηθέντος ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου ποιητοῦ μας Κ. Παλαμά συνεκίνησε βαθύτατα καὶ ἀπέσπασε δάκρυα ἀπὸ πολλοὺς ὠραίους ὁμοφύλων τῆς ὀφθαλμούς. Ἐπίσης ἐνεθουσίασε, ὁ γηραιὸς καὶ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσι διδάσκαλος τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς κ. Σακελλαρίδης μετὰ τῆς χορωδίας του.

Τὸ τροπάριον ἐψᾶλη κατανυκτικώτατα καὶ ἀπαξ ἔτι ὁ ἀκάματος καλλιτέχνης ἀνεδείχθη ὑπέροχος κα ταχειοκροτηθεὶς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τόσον ἐπικαίρου διαλέξεως πάντες ἐθεώρησαν κα θῆκον τῶν, νὰ σφίξωσι τὴν χεῖρα τοῦ κ. Αργυροπούλου θερμῶς συγχαίροντες καὶ εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν ἐκλεκτὴν ψυχικὴν ἀπόλαυσιν ἣν προσέφερεν αὐτοῖς.

Επιζήμιος νεωτερισμός

Οἱ καλλιτέχνηαι τῆς μουσικῆς θὰ προσβλέπωσιν ἀναμφιβόλως οὐχὶ μὲ εὐχαρίστησιν εἰς τὸν εἰσαχθέντα καὶ ἐν τῇ πόλει μας νεωτερισμόν, τῆς συγκεντρώσεως ἐκ 40 πνευστῶν καὶ χροιστῶν ὁργάνων, αὐτομάτου

ἡλεκτροκῆς ὁρχήστρας. Ὁ νεωτερισμὸς οὗτος εἶναι ἀναμφισβητήτως σημαντικὸς ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀποψέως διὰ τοὺς διευθυντὰς διαφόρων κέντρων ἀναψυχῆς καὶ διασκέδασεν ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας καὶ τελειότητος τῆς ἐφευρέσεως, ἥτις θὰ εἶναι βεβαίως σοβαρὰ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ὄργανον τοῦτο ἐρχόμενον διὰ πρῶτην φορὰν, θ' ἀνησυχίῃ χωρὶς ἄλλο τοὺς καλλιτέχνας μας, διότι ἐάν δι' αὐτοῦ ἐξυπηρετοῦνται διτφοροτρόπως τὰ συμφέροντα τῶν καταστηματαρχῶν πα αβλάπτονται ἐκ παραλλήλου καὶ οὐσιωδῶς μάλιστα τὰ τῶν μουσικῶν μας.

Αἱ πρόοδοι τοῦ πολιτισμοῦ ἐνίστε συνεπιφέρουσι καταστροφὰς, ἃς δυσκόλως δύναται νὰ καλύψῃ οἷα σδήποτε ἐφευρέσεως ὠφέλεια.

Οἱ παρυερευθέντες, εἰς τὴν πανηγυρικὴν, ἐν τινι τῶν καλλιτέρων μας Καφεζαχαροπλατεῶν, ἐμφάνισιν Γερμανικῆς προσελύσεως μουσικοῦ ὁργάνου, ὁμολογοῦσιν ὅτι ὅντως ἀντικαθιστᾷ θαυμασίως μεγάλην ὁρχήστραν καὶ τέρπει ἐξόχως τὴν ἀκοήν. Ἀς εὐχηθῶμεν ἵνα ὁ νεωτερισμὸς οὗτος μὴ ἀποβῇ ἐπιζήμιος διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μας καλλιτεχνῶν.

Ὀνειρα :

Τὴν καυμένην τὴν Ἀθήνα μας! Πάντοτε τῆς ὑπόσονται λουσα τουαλέττες, ὕψεις, εὐφρόναια, καὶ ἐκεῖνη περιμένει χρόνια τώρα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γλυκυτάτων ὑποσχέσεων.

Αἱ ἐκάστοτε ὑποβαλλόμεναι προτάσεις διαφόρων ξένων καὶ ἐλληνικῶν ἐξωραϊστικῶν ἐταιριῶν διὰ διὰ ἀφόρους λόγους πάντοτε ἀπερρίπτοντο, αἱ περιστάσεις δὲν ἦσαν εὐνοϊκαὶ

ἢ οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἦσαν πολυμεροί. Καὶ ὁ σημεῖραι τὸ κλεινὸν ἄστυ κατερειπότο, μέχρις ὅτου κατέστη ἀξιοθρήνητον.

Τὰ ἔλη κατέκλυσαν ἐκτάσεις ἀπεράντους, ἢ ἀπειλὴ τοῦ ἐκ δίψης θανάτου, ὥς Δαμόκλειος σπάθη κρέμαται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας παρὰ τὰς προσπάθειάς τοῦ ἀληθῶς δραστηρίου Δημάρχου μας, αἱ συγκοινωνίαι μας μὲ τὴν ἐκ τῶν θλιβερῶν ἐθνικῶν γεγονότων ἀύξησιν τοῦ πληθυσμοῦ κατέστησαν ἀνεπαρκεῖς, αἱ λουτροπόλεις μας ἀπτελοῦν αἰσχος καὶ πλείστα ἄλλα σοβαρώτατα ἔργα ἐλλείπουσιν, ἵνα ὁ βίος καταστῇ ὑποφερτὸς καὶ φυγαδευθῇ ἡ ἀγανάκτησις καὶ ἡ πικρία, ἣν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν δοκιμάζομεν καὶ εἰς κάθε βῆμα. Ἡ δὲ πάλιν κατὰ πληροφορίας μας σύντονα μέτρα καὶ ἀποφάσεις πρόκειται νὰ ληφθῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Οἱ ἀρμόδιοι, ἀντιληφθέντες τὸ ἀπρόσκλητον τῆς καταστάσεως, λαμβάνουσιν ὑπὸ σοβαρὰν ἐποπὴν ἐσχάτως ὑποληφθεῖσας προτάσεις Ἑλληνικῶν ἀλλ' ἰδίως Αμερικανικῶν ἐταιριῶν, αἵτινες ἀφειδῶς δαπανῶσαι θὰ ἐξωραίσωσι τὴν πτωχήν μας Ἀθῆνα διαφορετικῶς μὲ ὁδοστρώσεις, ἡλεκτροποιήσεις καὶ ἡλεκτροκινήσεις, εὐθύνσεις λεωφόρων, μεταφορὰς ὑδάτων, λουσαὶ καὶ ἄλλα ἄλλα ἔργα τῆς πλουτοπαράγοντικῆς οὐρανοῦ τῆς χώρας.

Ἐπεὶ ὑπάρχει ἵνα ἐντός τοῦ ἔτους ἀνευ χρονοτριβῶν γίνῃ ἐναρξὶς τῶν ὀρίων αὐτῶν ὑποσχέσεων αἵτινες ἀσφαλῶς θὰ προσδώσωσι τότε ὅσιν μεγαλοπύλινος εἰς τὴν μόνον ἐκ τῶν πολιτικῶν παθῶν μέχρι σημεῖρον καταπατάσσομένην ὠρᾶν μας πρωτεύουσάν.

Τὸ εὐχόμεθα ἐγκαρδίως.

ΝΑΤΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΕΡΙ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ο Σύλλογος τῶν ὑπὸ κλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐτέλεσε σεμνὴν ἑορτὴν ἐν τῇ Λέσχῃ τοῦ διὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Βύρωνος. Ὁ διευθυντὴς τῆς «Πινακοθήκης κ. Δ. Καλογερόπουλος, ὡμίλησε περὶ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ καὶ φιλέλληνος, δώσας πλήρη χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ καὶ εἰκονίαν τὴν ζωὴν τοῦ διὰ ζωηροτάτων χρωμάτων. Ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἐκείνη συνέπιπτε μὲ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου τοῦ Βύρωνος διέκοψεν ὁ ὁμιλητὴς τὸν λόγον τοῦ καὶ πάντες παρέμειναν ἐπὶ τινα λεπτὰ ὀρθοὶ καὶ ἐν σιγῇ. Ἐπηκολούθησαν ἀπαγγελλοὶ ποιημάτων τοῦ Βύρωνος ὑπὸ τῆς Γ. Κ. Μπεκιάρη καὶ ἐνδὲς ἐπιμνημόσυνοῦ ἐλεγείου ὑπὸ τοῦ κ. Ηλ. Σταύρου.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

Αἱ Ἀθηναῖες κατ' αὐτὰς ἔχουν μὲ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Τὸ πρὸς τὸν Σάββατον Γκάρτεν-Πάρτι παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Αλεξάνδρῳ εἰς τὴν θαυμασίαν ἔπαυλιν τῶν στῆν Κηφισιά.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μιὰ ἐξαιρετικὴ οἰκὸς συγκέντρωσις παρὰ τῷ κ.

ταβληθῇ σὲ Παριζιάνικες «Βεντέτ» ὄχι δέβρια τόσῃ λόγῳ κομψότητος, σιλουέτας καὶ τουαλέττας ὅσῃ λόγῳ προγράμματος. Δέκα καὶ ἑνδεκά δοκιμὴ στῆν τάδε ράπτριαν, 11 ὡς 11 καὶ 1) 4 δοκιμὴ στῆν δαίνα καπελοῦ Απόγευμα 3—4 ἔκθεσις μοντέλλων παρὰ τῇ κ. Β. Λίγο ἀργότερα συνενόησις τηλεφωνικῶς καὶ κατὰ ταξίς γιὰ ἡχομιμὴ κάπ. Ἄλλο τηλεφώνημα ἄλλη φασαρία γιὰ τῆς γόδες, γιὰ τὰ σπαρπίνια τοῦ περιπάτου. Κοῦρσες στὰ ἐμπορικὰ προμήθεια κλητῶν, ὀμπρέλλας, γαντιῶν. — Πῆγες στῆν Α; Τί θαυμάσια μοντέλλα τῆς Χανέλ, τῆς Λαίβεν. τῆς Πατοῦ. — Ἐστὶ ὅμως δὲν πῆγες στῆν Β, ποῦ ἔφερε μοντέλλα τῆς Δελόνγκ, τῆς Βιοννέ, τοῦ Νιρεκόλλ. Ὅλες ἐβρίσκονται εἰς πυρετώδη κίνησιν διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς καλοκαιρινῆς Βεστιέρας ἢ ὅποια προποθεῖ ὁλοστρόγγυλα ποσὰ χιλιάδων.

ΚΑΠΟΙΑ

Ἡλιάσκῳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τῆς θυγατρὸς του.

Ἀλλεπάλληλες εἰκόνες κινηματογράφου τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μεγάρου, αἱ ὑπέρλαμπροι αἵθουσαι, τὸ μεγαλοπρεπὲς χόλλ, εἰς τὴν πολυτελεῖ κλίμακα, ὅλα ἀνδισμένα, παντοῦ ἄνθη λευκὰ ἐμφάνισις τῆς νύμφης

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

στηριζομένης εἰς τὸν θραχίονα τοῦ πατέρα τῆς ἐκτάκτως ὥραία, ἡ ἀμφιέσις τῆς μοντέλλο Χανέλ, ὅλη ἀπὸ δαντέλλα λευκὴ Σαντιγύ καὶ ἔνα πυκνόπτυχον πέπλον τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε καθ' ὅλοκληρίαν τὴν νύμφην καὶ κατέληγεν σὲ δαντέλλα ἀσημένια.

Τὰ γαμήλια δῶρα, δυσεύρετοι θησαυροί, αὐτοκίνητον σπανίας μάρκας ρούκια μπριλιαντιῶν, καιμαργαριταριῶν, πολύτιμα κοσμήματα, ἰδιόρρυθμες δαντέλλες ἀληθινές, γούνες ματῶ, ἀπὸ ἐρμίναν, τῆς κομφοτεχνήματα Σάξ Ρόζενταλ ἀνθοδοχεῖα κτλ.

Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κουντουριώτη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δελαγραμμάτη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀργυροπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ζέγγελη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φωτιάδης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἡλιάσκου, ἡ κ. καὶ ἡ δις Ρετσίνα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μυταράκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργαντιᾶ, ἡ κ. Ε. Νεγρεπόντη, ἡ κ. καὶ ἡ δις Μάνου, ἡ κ. καὶ ἡ δις Σακορράφου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ζωχτοῦ κτλ.

Προχθὲς μουσικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Τριανταφύλλου ἢ οἰκοδέσποινα φέγουσα ἐξαισίαν τουαλέττα μαύρη μὲ ἀληθινὴ δαντέλλες ἐτραγουδῆσε μὲ τὴν χάριν ποὺ τὴν χαρακτηρίζει τῆς «Μπερζέρν».

Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἡ κ. Ε. Τριανταφύλλου μὲ κομφοτάτην τοῦ αλέτταν, ἡ κ. Σεβαστοπούλου, ἡ δις Σεβαστοπούλου μὲ τουαλέττα λευκὴ ἡ κ. Μελεγκόβιτς, ἡ κ. Δούμα, ἡ δις Φερεντίνης ἡ κ. Πετροκοκκίνου κτλ.

Μ' αὐτὰς τῆς ὥραις ἡμέρας τὰ Ἀθηναῖα φαίβο-ο-κλὸν ἔχουν δ-

λιγώτερον συνωστισμόν, διότι πολὺς κόσμος ἐκδράμει στὴν Κηφισιά καὶ πέρνει τὰ τσάι του ἐκεῖ.

Ἀπὸ τὰ τελειότερα μέχρι τοῦδε δοθέντα «ρεσιτόλ» τῆς Δος Καίτης Παπαιωάννου εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν μὲ πυκνότερον ἀκροατήριον.

Οἱ τόσον ἐπιτυχόντες τιμητικοὶ χοροὶ τοῦ Λυκείου τῶν ἑλληνίδων ἐπαναλαμβάνονται τὸ προσεχὲς Σάββατον εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Λυκείου.

— Κατ' αὐτὰς θ' ἀναγγελθοῦν αἱ ἀρραβῶνες πλουσιωτάτης καὶ νεαρῶ τῆς Ἀθηναίας μὲ ξένον διπλωμάτην.

Τὴν βραδεῖα τῆς Ἀναστάσεως προαναγγέλλονται πολλὰ ρεβεγιὸν μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ κυριώτερον σὺν τῇ θᾶ παρατεθῇ εἰς γνωστὸν μέγαρον πρὸς τιμὴν ἐκλεκτῶν νεογόνων. Ἐχούσ' ὁρατὴ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ πολλὰς προσλήψεις.

Ἐπίσης ρεβεγιὸν παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Καλοκορέσσῃ, παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Αλεξάνδρῳ, παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Μυταράκῃ, παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Γεωργαντιᾶ.

MONTAIN
ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ
ΑΘ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Υφηγ. τῆς Σοφιλιδολογίας Πειραιῶς

Τηλε 289

ΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΤΡΑΙ

Κατά τὸ παρελθὸν τρίμηνον ἡ ἀθλητικὴ κίνησις τῶν Πατρῶν ὑπῆρξε πολὺ περιορισμένη καὶ εἰς τοῦτο συνέτεινε ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ μέ-
χρι τοῦδε βαρὺς χειμῶν. Ποδοσφαι-
ρικά μᾶτς πολὺ ὀλίγα διενῆχθησαν
ἐξ ὧν ἄλλα μὲν ὑπὸ τοῦ Ποδосφ.
Συλλόγου ὁ «Λ. Ασὴρ» ἄλλα δὲ ὑ-
πὸ τῆς Παναχαϊκῆς Γυμναστικῆς
Ενώσεως.

Μαζὶ μὲ τὴν ἄνοιξιν καὶ ἡ ἀθλη-
τικὴ κίνησις ἤρχισε νὰ ζωηρεύη.
Οὕτω τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ
Παναχ. Γυμναστικὴ Ἐνωσις ἐτέλεσε
προκριματικούς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων κατεφάνησαν ἱκανοποιητικαὶ
ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν τῆς.

Τὴν 1 Μαΐου ἡ Παναχ. Γυμν. Ἐ-
νωσις διοργανώνει μεγάλους ἀθλη-
τικούς ἀγῶνας καὶ ἑορτὰς, ὅπου ἐ-
κλήθησαν νὰ παραστώσιν εἰς τούτους
οἱ ἀθλητικαὶ Σύλλογοι Ἀμαλιάδος
καὶ Ἀργστολίου.

Εσχάτως ἰδρύθησαν τῇ προστασίᾳ
τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων καὶ δι-
άφοροι σχολικαὶ ποδοσφαιρικαὶ ὁμά-
δες. Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην εἰς
τὸ γήπεδον τῆς Παναχ. Γυμν. Ἐνώ-
σεως διεξήχθη ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν
μεταξὺ τῶν ὁμάδων τῶν σχολεί-
ων τοῦ Γ' Γυμνασίου καὶ τῆς Γαλλι-
κῆς ἐμπορικῆς σχολῆς. Ο ἀγὼν ὑ-
πῆρξε πεισματώδης νικητρίας ἐλθού-
σης τῆς ὁμάδος τοῦ Γ' Γυμνασίου.
Τὸν ἀγῶνα παρηκολούθησαν πολ-
λοὶ φίλαθλοι ὥς καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν

σχολείων.

Α,

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἰδρύθη καὶ ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικὸς
ὁμιλος σκοπὸν ἔχων τὴν ἐξάπλωσιν
τῆς Δημοτικῆς γλώσσης καὶ τὴν ἐ-
ξύψωσιν τῆς παιδείας.

Προχθὲς εἰς τὴν Ζωσιμαίαν σχο-
λὴν ἐγένετο ἡ ἐκλογή τοῦ Διοικητι-
κοῦ Συμβουλίου. ἐποτελεσθέντος ἐκ
τῶν κ. κ. Μ. Ἀλεξανδροπούλου καὶ
Χ. Σιούλη (καθηγητῶν) Γ. Χατζῆ
(δημοσιογράφου), Χ. Χρηστοδασίλη
καὶ Κ. Σφαγγου (δημοδιδασκαλοῦ).
Κατ' αὐτὰς οὗτος θά κάμῃ τὴν δι-
άλειψιν δι' ἐνὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δι-
οικ. Συμβουλίου.

Ἀφίκετο προχθὲς ὁ νέος διοικη-
τῆς Β' Σώματος στρατοῦ κ. Τσιρο-
γιάννης μετὰ τ. ὁ ὑπασπιστοῦ του.

Π. Ο΄

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓ. ΑΤΡΟΣ

55 Γ' Σεπτεμβρίου *Ισόγειον* 55

✱ ✱

Δέχεται 10—12 4—6 μ. μ.

Ωραι αὐστηρῶς ὥρισμένα

ΑΝΤΙ ΜΙΑΣ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗΣ

Μην ἀμελήτε ν' αγοράζετε καθ' εβδομάδα τὸ τεύχος τοῦ «Θησαυροῦ».

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα εἰς τὰ κιάσκια καὶ τὰ βιοπρακτορεῖα.

«Θησαυρὸς» εἶναι τὸ τελευταῖον, τὸ τερπνότερον καὶ δι' οὐκινώτερον ἐγκυκλοπαιδικὸν περιοδικόν.

Ἐκδίδεται τακτικῶς καθὺς Κυριακὴν εἰς 70 σελίδας μὲ ὅλην καὶ εἰκόνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πλείους ἐγκυκλοπαιδικὰς πληροφορίες ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, τὰς ἐπιστήμας, τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν κίνησιν καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

ἔχει ἀνεκποκρίτως καὶ ἀλληλογραφίαν τακτικῶς καθ' ἐβδομάδα ἀπὸ ὅλης τῆς πόλεως τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλην τὴν κοινικὴν καὶ κοινοτικὴν κίνησιν.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ

Ο «Θησαυρὸς» ἕνεκα τῆς ἀποφθεοῦς καὶ τερπνῆς ὁλης τοῦ συνιστᾶται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Ο «Θησαυρὸς» παρακολουθεῖ τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν εἰς: τὸ ἀγαπητὸν περιοδικὸν τοῦ στρατοῦ, χιλιάδες δὲ τευχῶν ἀποστέλλονται εἰς τὸ Μέτωπον καὶ τὰ Νοσοκομεῖα προσφερόμενα ὑπὸ διαφόρων γεννησιωδῶρων πολιτῶν διὰ τὴν ψυχρῶγίαν τοῦ στρατιώτου, εἴτε ἀφιερούμενα εἰς τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Στρατιώτου δι' ἧς ἀποστέλλονται εἰς τὴν εὐθείαν.

Ο «Θησαυρὸς» εἶναι τὸ ἀγαπητότερον περιοδικὸν εἰς τὰς οἰκας γενεῖς πάσης τάξεως.

